

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (trzecia izba)

z dnia 14 czerwca 2023 r. *

Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Świadczenie usług w zakresie szkoleń językowych dla instytucji, organów i agencji Unii – Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej – Obowiązek uzasadnienia – Elementy oferty dostępne poprzez hiperłącze – Oczywiste błędy w ocenie – Nadużycie władzy

W sprawie T-376/21

Instituto Cervantes, z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), który reprezentował E. van Nuffel d'Heynsbroeck, adwokat,

strona skarżąca,

popierany przez

Królestwo Hiszpanii, które reprezentował I. Herranz Elizalde, w charakterze pełnomocnika,

interwenient,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowała M. Ilkova, w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

SĄD (trzecia izba),

w składzie: F. Schalin, prezes, I. Nõmm i D. Kukovec (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: H. Eriksson, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 13 grudnia 2022 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: francuski.

Wyrok

- 1 W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca, Instituto Cervantes, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której instytucja ta udzieliła zamówienia na umowy ramowe na szkolenia językowe dla instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej (HR/2020/OP/0014) – w zakresie jego części nr 3 (język hiszpański) – na miejscu pierwszym grupie CLL Centre de Langues-Allingua (zwanej dalej „grupą CLL”), a na miejscu drugim – skarżącej.

Okoliczności powstania sporu

- 2 W dniu 20 listopada 2020 r. w drodze ogłoszenia o zamówieniu, które zostało opublikowane w Suplemencie do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. 2020/S, 227-555213), Komisja ogłosiła w trybie procedury otwartej przetarg HR/2020/OP/0014 zatytułowany „Umowy ramowe na szkolenia językowe dla instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej”. Zamówienie podzielono na osiem części, w tym część nr 3, zatytułowaną „Nauka języka hiszpańskiego (ES)”.
- 3 W specyfikacji istotnych warunków zamówienia dla spornego przetargu wskazano, że instytucja zamawiająca udzieli zamówienia oferentowi, który złoży najkorzystniejszą ekonomicznie ofertę, przy czym kryteriami udzielenia zamówienia były „Cena” (której przypisano wagę 30 %) i „Jakość” (której przypisano wagę całkowitą 70 %).
- 4 Na kryterium udzielenia zamówienia „Jakość” składały się dwa kryteria, a mianowicie kryterium 1, zatytułowane „Jakość oferowanych szkoleń”, oraz kryterium 2, zatytułowane „Kontrola jakości i śledzenie postępu prac”. W specyfikacji istotnych warunków zamówienia przewidziano w szczególności, że maksymalna łączna liczba punktów za jakość to 100.
- 5 Każde z tych dwóch kryteriów podzielono na trzy podkryteria, którym również przypisano określoną wagę, czyniąc to w poniższy sposób:

Kryterium 1: Jakość oferowanych szkoleń (70 punktów)	Kryterium 2: Kontrola jakości i śledzenie postępu prac (30 punktów)
Podkryterium 1.1: Treść (30 punktów)	Podkryterium 2.1: Sposób doboru personelu (6 punktów)
Podkryterium 1.2: Metodyka nauczania (30 punktów)	Podkryterium 2.2: Kontrola jakości (15 punktów)
Podkryterium 1.3: Platformy online (10 punktów)	Podkryterium 2.3: Zarządzanie procedurą (9 punktów)

- 6 W specyfikacji istotnych warunków zamówienia przewidziano również, że oferty powinny uzyskać przynajmniej ocenę minimalną dla każdego kryterium i podkryterium, czyli 70 % punktów przypisanych temu kryterium lub podkryterium. Suma punktów, jaką powinny uzyskać oferty, wynosiła zatem co najmniej 70 na 100.
- 7 Jeśli chodzi o zasady składania ofert, specyfikacja istotnych warunków zamówienia przewidywała w szczególności, że oferty należy składać za pośrednictwem aplikacji eSubmission.
- 8 Ofertę dotyczącą części nr 3 złożyło sześciu oferentów, w tym skarżąca.

- 9 W dniu 10 marca 2021 r. sporządzono sprawozdanie z oceny ofert zgodnie z art. 168 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”). Wykonawcami zaproponowanymi dla części nr 3 były grupa CLL, jako pierwszy wykonawca w systemie kaskadowym, oraz skarżąca, jako drugi wykonawca w systemie kaskadowym.
- 10 Ze specyfikacji istotnych warunków zamówienia wynika, że oferty są klasyfikowane według najlepszej relacji jakości do ceny.
- 11 Zgodnie ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia przetarg wygrywają dwie oferty sklasyfikowane na pierwszych miejscach, które, po pierwsze, spełniają minimalne wymogi określone w dokumentacji przetargowej i zostały złożone przez oferentów, którzy mają dostęp do postępowania o udzielenie zamówienia, po drugie, zostały złożone przez oferentów, którzy nie znajdują się w sytuacji wykluczenia, oraz, po trzecie, spełniają kryteria kwalifikacji. Klasyfikacja określa porządek, w jakim wykonawcom składane są konkretne zamówienia w ramach wykonywania umowy ramowej.
- 12 W dniu 19 kwietnia 2021 r. Komisja przyjęła zaskarżoną decyzję, kierując się zaleceniami komisji przetargowej (zwanej dalej „komisją przetargową”). I tak, w zakresie części nr 3 (język hiszpański) Komisja udzieliła zamówienia na umowy ramowe na szkolenia językowe dla instytucji, organów i agencji Unii (HR/2020/OP/0014) na pierwszym miejscu grupie CLL, a na drugim miejscu – skarżącej.
- 13 W tym samym dniu Komisja wysłała skarżącej pismo informacyjne zawiadamiające go o wyniku, jaki uzyskał w postępowaniu. Pismo to zawierało w szczególności informację o tym, że jego ofertę dotyczącą części nr 3 wybrano do zawarcia umowy ramowej oraz że sklasyfikowano go na drugim miejscu z wynikiem 82 punkty na 100 za jakość, ceną oferty w wysokości 2 670 560 EUR i ogólnym wynikiem 87,40 punktu na 100. W załączniku 1 do tego pisma podano również uzasadnienie oceny jego oferty w świetle kryteriów jakościowych sformułowanych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Wreszcie, w piśmie tym Komisja wyjaśniła, że na jej decyzję przysługuje skarga do Sądu oraz że przed podpisaniem umowy zastosuje ona okres zawieszenia wynoszący dziesięć dni.
- 14 W tym samym dniu po otrzymaniu pisma informacyjnego strona skarżąca zwróciła się do Komisji o ujawnienie jej tożsamości najwyżej sklasyfikowanego podmiotu oraz o przekazanie jej informacji dotyczących charakterystyki i przewagi oferty tego podmiotu.
- 15 W odpowiedzi na ten wniosek wiadomością elektroniczną z dnia 26 kwietnia 2021 r. Komisja poinformowała skarżącą o tożsamości oferenta sklasyfikowanego na pierwszym miejscu do zawarcia umowy ramowej oraz o jego wyniku za jakość wynoszącym 94 punkty na 100, cenie oferty (3 469 020 EUR) i ogólnym przyznaniem po ocenie wyniku wynoszącym 88,89 punktu na 100.

- 16 Z korespondencji z dni 19 i 26 kwietnia 2021 r. wynika, że przydzielenie punktów na poziomie podkryteriów w ramach kryterium udzielenia zamówienia „Jakość” przedstawia się następująco:

	Grupa CLL	Instituto Cervantes
Podkryterium 1.1.	28 punktów na 30	22 punkty na 30
Podkryterium 1.2.	27 punktów na 30	21 punktów na 30
Podkryterium 1.3.	10 punktów na 10	10 punktów na 10
Podkryterium 2.1.	6 punktów na 6	6 punktów na 6
Podkryterium 2.2.	14 punktów na 15	15 punktów na 15
Podkryterium 2.3.	9 punktów na 9	8 punktów na 9

- 17 Wiadomością elektroniczną z dnia 10 maja 2021 r. w odpowiedzi na wniosek skarżącej z dnia 1 maja 2021 r., w którym strona ta podniosła, że przekazane informacje nie są wystarczające w świetle wymogów art. 170 ust. 3 rozporządzenia finansowego, Komisja przekazała uzasadnienie oceny oferty złożonej przez grupę CLL w świetle kryteriów jakościowych. Załącznikiem do tej wiadomości elektronicznej była siatka oceny oferty grupy CLL, która zawierała powtórzenie komentarzy komisji przetargowej dla każdego z kryteriów i podkryteriów udzielenia zamówienia określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. We wspomnianej wiadomości elektronicznej Komisja zobowiązała się również do zachowania kolejnego okresu zawieszenia przed podpisaniem umowy ramowej, wynoszącego dziesięć dni kalendarzowych liczonych od dnia następującego po dniu wysłania tej odpowiedzi.
- 18 Pismem z dnia 25 maja 2021 r. Komisja udzieliła kolejnych wyjaśnień, odsyłając do przekazanych wcześniej informacji i wyjaśnień, oraz wskazała, że okres zawieszenia w tym momencie już upłynął.
- 19 W postępowaniu, na gruncie którego wynikł niniejszy spór, skarżąca umieściła na platformie eSubmission pewne elementy ilustrujące propozycję techniczną opisaną w jej ofercie, które to elementy były dostępne wyłącznie poprzez zawarte w ofercie hiperłącza. W siatce oceny przekazanej w dniu 19 kwietnia 2021 r. oraz we wspomnianych wyżej wiadomościach elektronicznych z dni 10 i 25 maja 2021 r. Komisja poinformowała skarżącą, że odrzuciła te elementy i nie poddała ich ocenie z tego powodu, że nie były one zgodne ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia oraz że istniało ryzyko zmiany oferty przy pomocy wspomnianych hiperłączy po terminie składania ofert. Komisja uznała zatem dokumenty dostępne wyłącznie poprzez wspomniane hiperłącza za brakujące (dalej „brak w dokumentach”).
- 20 W dniu 7 czerwca 2021 r. Komisja podpisała umowę ramową HR/2020/OP/0014 – część nr 3 z grupą CLL jako pierwszym wykonawcą w systemie kaskadowym. W tym samym dniu Komisja podpisała umowę ramową o sygnaturze HR/2020/OP/0014 – część nr 3 ze skarżącą jako drugim wykonawcą w systemie kaskadowym.

Żądania stron

- 21 Strona skarżąca, popierana przez Królestwo Hiszpanii, wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 22 Komisja wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności

- 23 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 29 września 2021 r. Komisja podniosła, na podstawie art. 130 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, zarzut niedopuszczalności skargi jako wniesionej po terminie.
- 24 Komisja twierdzi, że termin do wniesienia skargi na decyzję w niniejszej sprawie, doręczoną skarżącej w dniu 19 kwietnia 2021 r., upłynął w dniu 29 czerwca 2021 r., a skargę wniesiono w dniu 2 lipca 2021 r.
- 25 Komisja kwestionuje argument skarżącej, zgodnie z którym w dacie doręczenia wspomnianej decyzji strona skarżąca nie dysponowała jeszcze informacjami wystarczającymi do wniesienia skargi.
- 26 Komisja przypomina w tym względzie, że określony w art. 263 akapit szósty TFUE termin do wniesienia skargi ma charakter bezwzględnie wiążący oraz że zapewnia on zarówno jasność, jak i pewność sytuacji prawnych, a także pozwala uniknąć arbitralnego traktowania w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości.
- 27 Komisja podnosi w szczególności, powołując się na postanowienie z dnia 12 września 2013 r., Ellinika Nafpigeia i 2. Hoern/Komisja (C-616/12 P, niepublikowane, EU:C:2013:884), że z orzecznictwa wynika, iż zarzucana niejasność lub brak uzasadnienia danego aktu jest kwestią wchodzącą w zakres kontroli zgodności z prawem tego aktu, a nie kwestią związaną z ustalaniem początku biegu terminu do wniesienia skargi. Poza tym z postanowienia tego jej zdaniem wynika, że początek biegu terminu do wniesienia skargi należy ustalać w sposób obiektywny, w oparciu o wiadomości wynikające z wydanej decyzji, bez uwzględnienia elementów subiektywnych takich jak twierdzenia dotyczące rzekomych wad, jakimi decyzja ta miałaby być obarczona.
- 28 Komisja kwestionuje zatem argument skarżącej, zgodnie z którym termin do wniesienia skargi nie może rozpocząć biegu do czasu wyjaśnienia przez instytucję zamawiającą powodów swojego wyboru w sposób obiektywnie zrozumiały.
- 29 Skarżąca kwestionuje argumenty Komisji podniesione w ramach zarzutu niedopuszczalności i wnosi o jego oddalenie.
- 30 Należy w tym względzie przypomnieć, że zgodnie z art. 263 akapit szósty TFUE skargę o stwierdzenie nieważności wnosi się w terminie dwóch miesięcy, stosownie do przypadku, od daty publikacji aktu lub jego notyfikowania skarżącemu lub, w razie ich braku, od daty powzięcia przez niego wiadomości o tym akcie.

- 31 Na wstępie należy zauważyć, że przywołane przez Komisję na poparcie zarzutu niedopuszczalności orzecznictwo (zob. pkt 27 powyżej), które odnosi się do skargi na pismo Komisji dotyczące odzyskania pomocy państwa, nie jest w niniejszej sprawie istotne, ponieważ zasady mające zastosowanie w kontekście postępowań przetargowych rządzą się innego rodzaju logiką niż zasady odnoszące się do odzyskiwania pomocy państwa.
- 32 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w kontekście postępowań przetargowych przewidziany w art. 263 akapit szósty TFUE termin do wniesienia przez oferenta skargi na decyzję o odrzuceniu oferty lub, tak jak w niniejszej sprawie, na decyzję o zaklasyfikowaniu tej oferty na miejscu niższym niż pierwsze, rozpoczyna bowiem bieg dopiero w momencie doręczenia decyzji z uzasadnieniem, pod warunkiem że oferent złożył wnioski w celu uzyskania decyzji z uzasadnieniem w rozsądnym terminie od powzięcia wiadomości o odrzuceniu jego oferty lub, tak jak w niniejszej sprawie, o sklasyfikowaniu jego oferty na miejscu niższym niż pierwsze (zob. podobnie wyrok z dnia 20 września 2011 r., *Evropaïki Dynamiki/EBI*, T-461/08, EU:T:2011:494, pkt 107 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 33 W szczególności termin do wniesienia skargi rozpoczyna bieg dopiero od przekazania informacji dotyczących charakterystyki i przewagi najwyższej sklasyfikowanej oferty, ponieważ udzielona w pierwszej kolejności informacja o odrzuceniu oferty złożonej przez danego oferenta nie zawiera żadnych danych odnoszących się do wyżej sklasyfikowanej oferty (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., *Direct Way i Direct Way Worldwide/Parlament*, T-126/13, EU:T:2015:819, pkt 34–36; postanowienie z dnia 15 listopada 2018 r., *Intercontact Budapest/CdT*, T-809/17, niepublikowane, EU:T:2018:794, pkt 19–24).
- 34 Aby skutecznie skorzystać z prawa do wniesienia skargi, skarżący powinien otrzymać pewne minimum informacji umożliwiających mu określenie ewentualnej nieprawidłowości w wyborze, jakiej dopuściła się instytucja zamawiająca, lub – jeśli przekazana w następstwie wniosku informacja nadal jest niepełna – podniesienie zarzutu braku uzasadnienia (zob. podobnie postanowienie z dnia 15 listopada 2018 r., *Intercontact Budapest/CdT*, T-809/17, niepublikowane, EU:T:2018:794, pkt 25).
- 35 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że zaskarżona decyzja, którą doręczono skarżącej w dniu 19 kwietnia 2021 r., zawiera wyłącznie informację, iż jej ofertę sklasyfikowano na drugim miejscu, a także informację o przyznanej jej liczbie punktów oraz o związanej z tym ocenie oferty (zob. pkt 13 powyżej). Zaskarżona decyzja nie zawiera natomiast żadnej informacji odnoszącej się do oferty sklasyfikowanej przed ofertą skarżącej ani żadnego uzasadnienia, z którego wynikałyby powody, dla których jej ofertę sklasyfikowano na miejscu niższym niż pierwsze. Skoro zaskarżony akt nie zawierał żadnej informacji dotyczącej charakterystyki i przewagi najwyższej sklasyfikowanej oferty, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 32 i 33 powyżej termin do wniesienia skargi nie mógł rozpocząć biegu.
- 36 To samo odnosi się do pisma z dnia 26 kwietnia 2021 r., w którym Komisja przekazała skarżącej wyłącznie nazwę zwycięskiego oferenta, a także cenę jego oferty, uzyskaną przez niego liczbę punktów z tytułu kryteriów jakościowych oraz końcową liczbę punktów.
- 37 Jak wynika z pkt 11–17 powyżej, dopiero w piśmie z dnia 10 maja 2021 r. skarżąca otrzymała informacje dotyczące oceny cech oferty złożonej przez grupę CLL, co umożliwiło jej skuteczne skorzystanie z prawa do wniesienia skargi. Termin rozpoczął zatem bieg w dniu 10 maja 2021 r.

38 Trzeba zatem stwierdzić, że skoro skargę wniesiono w dniu 2 lipca 2021 r., należy uznać ją za dopuszczalną, w związku z czym podniesiony przez Komisję zarzut niedopuszczalności należy oddalić.

Co do istoty

39 Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

40 W ramach zarzutu pierwszego skarżąca zarzuca Komisji brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji w rozumieniu art. 170 ust. 3 rozporządzenia finansowego, uniemożliwiający zapoznanie się z informacjami dotyczącymi przewagi zwycięskiej oferty.

41 W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego, ponieważ porównała oferty wyłącznie w sposób wyodrębniony, w odniesieniu do specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zamiast porównać je również pod względem technicznym.

42 W ramach zarzutu trzeciego skarżąca twierdzi, że Komisja, wykluczając elementy dostępne poprzez hiperłącze zawarte w ofercie, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie.

43 Następnie skarżąca podnosi zarzut czwarty mający charakter posiłkowy względem zarzutu pierwszego. Zarzut ten jest podzielony na trzy części:

- w części pierwszej skarżąca zarzuca brak uzasadnienia w ramach indywidualnej oceny jej oferty, skutkujący niemożliwością zrozumienia korelacji między komentarzami, które były w znacznej mierze pozytywne, a przyznaną liczbą punktów, jak również oczywisty błąd w ocenie, polegający na braku logicznego związku między oceną a przyznaną liczbą punktów w ramach podkryteriów 1.1 i 1.2;
- w części drugiej skarżąca podnosi oczywisty błąd w ocenie polegający na tym, że Komisja przypisała nieproporcjonalnie duże znaczenie brakowi w dokumentach;
- w części trzeciej skarżąca analizuje ten sam – w jej ocenie nieproporcjonalny – wpływ pod kątem zasady przejrzystości i twierdzi, że Komisja stworzyła a posteriori nową zasadę oceny.

44 W ramach piątego i ostatniego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie podstawowych zasad prawa zamówień publicznych (otwarcie zamówień na jak najszerszą konkurencję, przejrzystość i równość), a także art. 160 i art. 167 ust. 3 rozporządzenia finansowego, ponieważ Komisja udzieliła zamówień na wszystkie części temu samemu oferentowi, czyli grupie CLL.

45 W ocenie Sądu najpierw należy zbadać zarzut pierwszy łącznie z częścią pierwszą zarzutu czwartego, ponieważ odnoszą się one do kwestii obowiązku uzasadnienia. Następnie zostaną przeanalizowane części pierwsza, druga i trzecia zarzutu czwartego, a wreszcie kolejno zarzuty trzeci, drugi i piąty, które dotyczą zasadności zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie zarzutu pierwszego i części pierwszej zarzutu czwartego, które dotyczą naruszenia obowiązku uzasadnienia

- 46 W ramach zarzutu pierwszego i części pierwszej zarzutu czwartego skarżąca zarzuca Komisji brak przedstawienia wystarczającego uzasadnienia w rozumieniu art. 170 ust. 3 rozporządzenia finansowego dotyczący, po pierwsze, analizy porównawczej względnych przewag ofert, a po drugie, indywidualnej analizy jej oferty. Skarżąca koncentruje się na kryterium 1 „Jakość oferowanych szkoleń”, a ściślej na ocenach przeprowadzonych w ramach podkryteriów 1.1 „Treść” i 1.2 „Metodyka nauczania”.
- 47 Po pierwsze, w ramach zarzutu pierwszego skarżąca zarzuca Komisji, że przedstawione uzasadnienie nie określa w jasny sposób charakterystyki i przewagi oferty złożonej przez grupę CLL, ponieważ z jednej strony w ocenie oferty grupy CLL i oferty skarżącej jest mowa o atutach co do istoty równoważnych lub w znacznym zakresie zbliżonych, a nawet identycznych lub podobnych, czy wręcz większych, jeśli chodzi o ofertę skarżącej, podczas gdy z drugiej strony ofercie skarżącej przyznano liczbę punktów, która świadczy, przeciwnie, o znacznych różnicach w jakości.
- 48 Skarżąca twierdzi w tym względzie, że w przedstawionym przez Komisję uzasadnieniu nie wskazano istotnego uchybienia jakościowego dotyczącego zasadniczego elementu kryterium ani nagromadzenia uchybień jakościowych, które mogłyby uzasadniać zaledwie dostateczną liczbę punktów przyznaną ofercie skarżącej. Podobnie okoliczność, że komisja przetargowa nie poddała ocenie pewnych dokumentów oferty ze względu na to, że były one dostępne wyłącznie poprzez hiperłącza, także nie umożliwia zrozumienia znaczącej rozbieżności w liczbie punktów, ponieważ wspomniany szczegół w siatce oceny nie jawi się jako element odróżniający i dotyczy wyłącznie ograniczonych elementów oferty, a mianowicie treści ćwiczeń.
- 49 Po drugie, w zakresie, w jakim część pierwsza zarzutu czwartego dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, skarżąca podnosi, że bardzo niska liczba punktów przyznana w ramach rozpatrywanych podkryteriów nie wydaje się spójna z przyznaną jej oceną braną pod uwagę indywidualnie, która to ocena dla każdego z elementów składających się na te podkryteria jest w przeważającej mierze pozytywna. W związku z tym w przedstawionym przez Komisję uzasadnieniu nie można zidentyfikować konkretnego uchybienia jakościowego, które mogłyby uzasadniać odjęcie znacznej liczby punktów.
- 50 Strona skarżąca kwestionuje, jakoby brak w dokumentach mógł stanowić uchybienie jakościowe uzasadniające odjęcie punktów. Z jednej strony zwraca ona uwagę, że jeśli chodzi o podkryterium 2.3, ocena również zawiera wzmiankę o braku w dokumentach, wyrażoną przy użyciu sformułowań identycznych ze sformułowaniami odnoszącymi się do podkryterium 1.1, przy czym ocenę oferty dla tego podkryterium obniżono zaledwie o nieco więcej niż jedną dziesiątą (do 8 punktów z 9). Z drugiej strony skarżąca podnosi, że w ramach podkryteriów 1.1 i 1.2 Komisja potraktowała brak w dokumentach jako szczególnie istotne uchybienie, które samo w sobie uzasadnia negatywną ocenę oferty, skoro Komisja nie potrafi wyjaśnić odmiennego wpływu braku w dokumentach na pozostałe podkryteria ani względnego wpływu innych słabych lub negatywnych elementów na liczbę punktów w ramach podkryteriów 1.1 i 1.2.
- 51 Skarżąca podnosi w tym względzie, że dokonana przez Komisję ocena została przeprowadzona oddzielnie dla każdego z elementów i ich części składowych opisanych dla każdego podkryterium. W szczególności brak w dokumentach miał wpływ wyłącznie na jedną z części składowych określonych zarówno dla podkryterium 1.1, jak i dla podkryterium 1.2, a zatem

wpływ ten był – w jej ocenie – marginalny. Skarżąca twierdzi, że chociaż elementom i ich częściom składowym odpowiadającym podkryteriom nie przypisano określonej wagi, nie oznacza to, iż waga każdego z nich mogłaby się znacząco różnić na potrzeby oceny ofert, skoro nie zostało to wskazane w dokumentacji przetargowej. Poza tym naruszyłyby to uzasadnione oczekiwania oferentów. Wpływ braku w dokumentach pozostaje jednakże niemożliwy do określenia, skoro nie można ustalić, czy brak ten dotyczył wszystkich elementów, czy niektórych z nich.

- 52 Ponadto skarżąca podnosi, że dla podkryteriów 1.3, 2.1, 2.2 i 2.3 jej oferta otrzymała oceny sformułowane w sposób równoważny lub podobny jak oceny dokonane dla podkryteriów 1.1 i 1.2. Jednakże za te cztery podkryteria jej oferta uzyskała maksymalną lub bliską maksymalnej liczbę punktów.
- 53 Królestwo Hiszpanii, występujące w charakterze interwenienta popierającego żądania skarżącej, w pełni podziela argumentację tej ostatniej.
- 54 Jeśli chodzi o część pierwszą zarzutu czwartego, Królestwo Hiszpanii twierdzi poza tym, że wobec braku oceny „niektórych dokumentów” nie jest możliwe poznanie konkretnych powodów, dla których odjęto określoną liczbę punktów.
- 55 Królestwo Hiszpanii podkreśla, że brak przejrzystości, za którym kryje się arbitralny charakter uzasadnienia, polega na tym, że nie jest możliwe ustalenie, po pierwsze, jakie konkretne aspekty dokumentów oferty dostępnych poprzez hiperłącza nie zostały ocenione przez Komisję, po drugie, w jakim zakresie aspekty te nie są ujęte w złożonej ofercie, a po trzecie, dlaczego brak możliwości uzyskania dostępu do treści ćwiczeń online skutkuje utratą konkretnej liczby punktów. Innymi słowy nie ma możliwości ustalenia, dlaczego w ramach podkryterium 1.1 skarżącą ukarano odjęciem 8 punktów, a nie na przykład 5 lub 12 punktów.
- 56 Komisja kwestionuje argumenty zarówno skarżącej, jak i Królestwa Hiszpanii, oraz wnosi o oddalenie zarzutu pierwszego, a także części pierwszej zarzutu czwartego.
- 57 Należy w tym względzie zauważyć, że w ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi zasadniczo, iż nie jest możliwe zrozumienie, z powodu jakich konkretnych elementów jej propozycji technicznej ofertę grupy CLL oceniono wyżej niż jej własną.
- 58 Ponadto w zakresie, w jakim część pierwsza zarzutu czwartego dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, skarżąca podnosi, że nie jest możliwe zrozumienie związku między odjęciem znacznej liczby punktów a raczej pozytywną oceną jej oferty, a w szczególności tego, w jakiej mierze brak w dokumentach skutkuje utratą konkretnej liczby punktów.
- 59 Poza tym skarżąca i Królestwo Hiszpanii twierdzą zasadniczo, że niedostateczne uzasadnienie uniemożliwia kontrolę sądową dokonaną przez Komisję oceny.
- 60 W niniejszej sprawie zadaniem Sądu jest zbadanie, czy przedstawione przez Komisję uzasadnienie jest wystarczające.
- 61 Na wstępie należy zauważyć, że między stronami nie ma sporu co do tego, że siatki oceny zawierają uzasadnienie. Należy w tym względzie zwrócić uwagę, że skarżąca w pkt 11 repliki przyznaje, iż bez wątpliwości może ona zrozumieć, że jej ofertę uznano za ofertę niższej jakości w odniesieniu do różnych kryteriów udzielenia zamówienia.

– *W przedmiocie zarzucanego braku możliwości poznania względnej przewagi zwycięskiej oferty*

- 62 W pierwszej kolejności należy przedstawić wywiedzione z orzecznictwa zasady odnoszące się do spoczywającego na Komisji obowiązku uzasadnienia w dziedzinie zamówień publicznych na usługi, a w drugiej kolejności zweryfikować, czy Komisja prawidłowo zastosowała te zasady w niniejszej sprawie.
- 63 Z orzecznictwa Sądu wynika w tym względzie, że jeżeli – tak jak w niniejszym przypadku – instytucje Unii dysponują szerokim zakresem uznania, poszanowanie gwarancji przyznanych przez porządek prawny Unii w postępowaniu administracyjnym nabiera jeszcze większego znaczenia. Wśród tych gwarancji znajduje się w szczególności obowiązek wystarczającego uzasadnienia decyzji przez właściwą instytucję (wyroki: z dnia 17 września 2015 r., Ricoh Belgium/Rada, T-691/13, niepublikowany, EU:T:2015:641, pkt 33; z dnia 10 lutego 2021 r., Sophia Group/Parlament, T-578/19, niepublikowany, EU:T:2021:77, pkt 162).
- 64 Jednakże nie można wymagać od instytucji zamawiającej, aby przekazała oferentowi, którego oferta nie została wybrana, poza powodami jej odrzucenia, po pierwsze, dokładne podsumowanie tego, w jaki sposób każdy szczegół jego oferty uwzględniono przy jej ocenie, a po drugie – w ramach informowania o charakterystyce i względnej przewadze wybranej oferty – szczegółową analizę porównawczą tej oferty oraz oferty odrzuconej (wyroki: z dnia 3 maja 2018 r., EUIPO/European Dynamics Luxembourg i in., C-376/16 P, EU:C:2018:299, pkt 57; z dnia 14 października 2020 r., Close i Cegelec/Parlament, C-447/19 P, niepublikowany, EU:C:2020:826, pkt 37; z dnia 6 października 2021 r., Global Translation Solutions/Komisja, T-404/20, niepublikowany, EU:T:2021:654, pkt 126).
- 65 Jak zauważył Sąd w pkt 50 wyroku z dnia 5 marca 2019 r., Eurosupport – Fineurop support/EIGE (T-450/17, niepublikowanego, EU:T:2019:137), przyznana danej ofercie liczba punktów, na podstawie której oferta będzie klasyfikowana, powinna zasadniczo odzwierciedlać mocne i słabe strony wskazane przez oceniających w ich komentarzach. Nie można jednakże wymagać od instytucji zamawiającej, aby wskazywała zarówno słabe, jak i mocne strony. W szczególności z pkt 49 wyroku z dnia 15 października 2013 r., European Dynamics Belgium i in./EMA (T-638/11, niepublikowanego, EU:T:2013:530), można wywnioskować, że Komisja nie ma bezwzględnego obowiązku przedstawienia konkretnych negatywnych komentarzy, lecz wystarczy, aby oferent, którego nie wybrano, mógł zrozumieć, dlaczego zwycięska oferta góruje nad ofertą, której nie wybrano.
- 66 Powinno to umożliwić sądowi Unii weryfikację, w oparciu o specyfikację istotnych warunków zamówienia i uzasadnienie decyzji o udzieleniu zamówienia, odpowiedniej wagi poszczególnych technicznych kryteriów i podkryteriów udzielenia zamówienia w ramach oceny, to znaczy w ramach obliczania całkowitego wyniku, a także minimalnej i maksymalnej liczby punktów dla każdego z tych kryteriów i podkryteriów (zob. podobnie wyroki: z dnia 4 października 2012 r., Evropaïki Dynamiki/Komisja, C-629/11 P, niepublikowany, EU:C:2012:617, pkt 21, 29; z dnia 27 kwietnia 2016 r., European Dynamics Luxembourg i in./EUIPO, T-556/11, EU:T:2016:248, pkt 250).
- 67 Z orzecznictwa wynika w szczególności, że Komisja ma co do zasady obowiązek wyjaśnienia przyznanej liczby punktów na poziomie części składowych podkryteriów, jeżeli specyfikacja istotnych warunków zamówienia przewiduje dla tych części składowych określoną wagę

- punktową (zob. podobnie wyroki: z dnia 4 października 2012 r., *Evropaïki Dynamiki/Komisja*, C-629/11 P, niepublikowany, EU:C:2012:617, pkt 29; z dnia 27 kwietnia 2016 r., *European Dynamics Luxembourg i in./EUIPO*, T-556/11, EU:T:2016:248, pkt 250).
- 68 Przedstawione skarżącej komentarze komisji przetargowej powinny zatem, po pierwsze, umożliwić ustalenie, na zasadzie porównania, liczby punktów otrzymanych przez nią i przez zwycięskiego oferenta, każdorazowo z podziałem na podkryteria, a także wagę każdego z podkryteriów w ogólnej ocenie, a po drugie, wyjaśnić dla każdego kryterium udzielenia zamówienia, z powodu jakich podkryteriów Komisja uznała, że oferta zwycięskiego oferenta lub oferta skarżącej w danej sprawie była najlepsza (wyroki: z dnia 4 października 2012 r., *Evropaïki Dynamiki/Komisja*, C-629/11 P, niepublikowany, EU:C:2012:617, pkt 21, 29; z dnia 27 kwietnia 2016 r., *European Dynamics Luxembourg i in./EUIPO*, T-556/11, EU:T:2016:248, pkt 250, 251).
- 69 W świetle tych wypracowanych przez orzecznictwo zasad należy zbadać, czy w niniejszej sprawie Komisja wywiązała się z obowiązku uzasadnienia.
- 70 W pierwszej kolejności, przed przystąpieniem do analizy siatek oceny, należy przeanalizować relewantne postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Umowa ramowa w niniejszej sprawie dotyczy szkoleń językowych dla instytucji, organów i agencji Unii. Jeśli chodzi o kryterium 1 „Jakość oferowanych szkoleń”, specyfikacja istotnych warunków zamówienia przewiduje, że oferent powinien przedstawić, w oparciu o studium przypadku, opis standardowego szkolenia stworzonego dla instytucji zamawiającej. Jakość jest oceniana na podstawie podkryteriów jakościowych, stosowanych do odpowiedzi na studium przypadku, którą oferenci mają obowiązek przedstawić wraz z ofertą.
- 71 Podkryterium 1.1 „Treść” składa się z czterech podpunktów, które komisja przetargowa musi brać pod uwagę przy dokonywaniu oceny. Pierwszy podpunkt „A. Cele” dotyczy między innymi zagadnień odnoszących się do kompetencji, którym poświęcone jest szkolenie, oraz zakresu, w jakim cele oferowanego szkolenia wiążą się z konkretnymi wymogami w zakresie kompetencji. Drugi podpunkt „B. Adresaci szkolenia” ma na celu sprawdzenie, w jakim stopniu oferowane szkolenie odpowiada potrzebom konkretnych odbiorców. Trzeci podpunkt „C. Organizacja treści” dotyczy zasadniczo podziału treści na możliwe do opanowania części, ich kolejności i zawartości. Czwarty i ostatni podpunkt „D. Jakość materiałów dydaktycznych” odnosi się między innymi do tego, w jakiej mierze materiały dydaktyczne odpowiadają celom, są przygotowane dla osób dorosłych oraz są wolne od błędów. I tak każdy podpunkt zawiera określone akapity, czyli elementy, które należy uwzględnić w ocenie.
- 72 Z kolei podkryterium 1.2 „Metodyka nauczania” zawiera trzy podpunkty opisowe. Pierwszy, zatytułowany „A. Rola wykładowców”, ma na celu określenie przymiotów wykładowców. Drugi, „B. Ocena”, odnosi się między innymi do tego, w jakiej mierze konstruktywne uwagi i dokonywana na bieżąco ocena stanowią część lekcji. Ostatni, „C. Metodologia”, dotyczy między innymi ustalenia, w jakiej mierze metodologia opiera się na współpracy i komunikacji, oraz czy sprzyja ona zaangażowaniu w naukę języka.
- 73 Pozostałymi kryteriami i podkryteriami, których nie dotyczy skarga w niniejszej sprawie, są, po pierwsze, podkryterium 1.3 „Platformy online”, dotyczące działania i użyteczności platform nauczania online proponowanych przez oferentów, a po drugie, kryterium 2 „Kontrola jakości i śledzenie postępu prac”, które dzieli się na trzy podkryteria, a mianowicie podkryterium 2.1 „Sposób doboru personelu”, 2.2 „Kontrola jakości” i 2.3 „Zarządzanie procedurą”.

- 74 W drugiej kolejności należy przeanalizować pisma Komisji z dnia 19 kwietnia i 10 maja 2021 r., wysłane skarżącej w następstwie jej wniosku o udzielenie dodatkowych informacji dotyczących odrzucenia jej oferty, aby ustalić, czy istotnie mogła ona zrozumieć – w świetle zasad przedstawionych w pkt 62–68 powyżej – jakie były słabe i mocne strony jej oferty oraz oferty grupy CLL, jeśli chodzi o podkryteria 1.1 i 1.2.
- 75 Co się tyczy przede wszystkim podkryterium 1.1 „Treść”, skarżąca otrzymała liczbę punktów wynoszącą 22 na 30. Ofertę skarżącej opisano jako dobrą i spełniającą oczekiwania w odniesieniu do większości aspektów. Z kolei grupa CLL otrzymała liczbę punktów wynoszącą 28 na 30. Jej ofertę opisano jako znakomitą i wykraczającą ponad oczekiwania w odniesieniu do większości aspektów, w tym również aspektów bardzo ważnych i istotnych.
- 76 Co się tyczy celów szkolenia, komisja przetargowa uznała, że oferta grupy CLL jest lepsza od oferty skarżącej przez to, że zgodnie z jej opisem zawiera ona „niezwykle istotną listę tematów socjokulturowych”. Komisja przetargowa uznała, że oferta grupy CLL jest lepsza z punktu widzenia organizacji treści, ponieważ zakłada bardzo dobrą kolejność tych treści, w tym naukę na odległość po to, by utrwalić wiedzę i przygotować do lekcji w trybie stacjonarnym. Zdaniem komisji przetargowej studium przypadku zapewnia również „odpowiednią” równowagę między teorią a praktyką. Poza tym komisja przetargowa podkreśliła, że studium przypadku zawiera innowacyjne elementy. Następnie komisja przetargowa zwróciła uwagę, że plan zajęć jest bardzo szczegółowy, a jego struktura – bardzo przejrzysta. Wreszcie komisja przetargowa wskazała, że model szkolenia jest bardzo adekwatny. Natomiast, jeśli chodzi o jakość materiałów dydaktycznych, komisja przetargowa ograniczyła się do stwierdzenia, że spełniają one oczekiwania instytucji zamawiającej i że obejmują aspekt online, na który składa się „dużo” dodatkowych materiałów dydaktycznych.
- 77 Jednocześnie, jeśli chodzi o ofertę skarżącej, komisja przetargowa stwierdziła, że zawiera ona odpowiedni opis różnego typu materiałów dydaktycznych oraz że skarżąca oferuje podręcznik dostępny online, umożliwiający również dostęp do platformy, na której znajduje się wiele materiałów. Zdaniem komisji przetargowej skarżąca wyszczególniła również szereg narzędzi cyfrowych ułatwiających samodzielną naukę. Jeśli chodzi o pozostałe materiały dydaktyczne, komisja przetargowa uznała, że nie może poddać ocenie treści materiałów dydaktycznych w wersji elektronicznej w ofercie skarżącej.
- 78 Ponadto, jeśli chodzi o aspekt dotyczący adresatów szkolenia, ofertę skarżącej opisano w sposób bardziej pozytywny niż ofertę grupy CLL, ponieważ w siatce oceny wskazano, że oferta zakłada stosowanie podobnego systemu wartości wobec adresatów szkolenia oraz że przewidziano w niej nauczanie określonych zagadnień, a także zagadnień z zakresu kultury i cywilizacji. Poza tym, jeśli chodzi o organizację treści, ofertę skarżącej uznano za słabszą jakościowo, ponieważ przedstawiła ona „krótki, lecz jasny” opis treści w odniesieniu do lekcji w trybie stacjonarnym. Ponadto komisja przetargowa podkreśliła, że nie wskazano treści przeznaczonych do samodzielnej nauki oraz że „tu i ówdzie” można było zauważyć nowatorskie elementy. Wreszcie, jeśli chodzi o jakość materiałów dydaktycznych, komisja przetargowa wskazała, że nie mogła poddać ocenie treści ćwiczeń, które były dostępne poprzez hiperłącza. Niemniej zauważyła ona, że koncepcja zawiera listę narzędzi cyfrowych ułatwiających samodzielną naukę.
- 79 Należy zauważyć, że – jak wynika z pkt 75–78 powyżej, dotyczących podkryterium 1.1 „Treść” – komisja przetargowa wskazała zarówno mocniejsze strony oferty złożonej przez grupę CLL, jak i słabsze strony lub braki oferty skarżącej.

- 80 Jeśli chodzi o podkryterium 1.2 „Metodyka nauczania”, należy przypomnieć, że skarżąca otrzymała liczbę punktów wynoszącą 21 na 30. Jej ofertę przedstawiono jako dobrą i spełniającą oczekiwania. Grupa CLL uzyskała liczbę punktów wynoszącą 27 na 30. Ofertę złożoną przez grupę CLL opisano jako znakomitą i pod wieloma względami wykraczającą ponad oczekiwania, przy czym zawierała ona również kilka dodatkowych, istotnych aspektów.
- 81 Jeśli chodzi o rolę wykładowców, komisja przetargowa zauważyła, że w ofercie grupy CLL rola ta jest „wyjątkowo” dobrze określona i jasna. Wykładowcy stosują strategię bezpośrednie i pośrednie, aby wspierać uczestników w nabywaniu autonomii językowej. Ponadto wykładowcy tworzą odpowiednie warunki do nabywania wiedzy w bezpiecznym środowisku. Jeśli chodzi o aspekt dotyczący oceniania, komisja przetargowa stwierdziła, że grupa CLL zapewnia ocenę dokonywaną na bieżąco „w bardzo profesjonalny sposób” oraz „bardzo dobrze” definiuje metody oceniania, które są „bardzo” adekwatne i prawidłowe.
- 82 Poza tym, jeśli chodzi o kwestie oceniania, komisja przetargowa zauważyła, że oferta skarżącej górowała pod jednym tylko względem, a mianowicie przewidziane w niej ocenianie i udzielanie informacji zwrotnej (feedback) na bieżąco „umożliwiają dostosowanie treści do potrzeb” uczestników szkolenia, aby „ukierunkować i wspierać” motywację i autonomię. Niemniej komisja przetargowa zauważyła, że oferta skarżącej określa metody w sposób „zwięzły” oraz że są one jedynie „odpowiednie i poprawne”. Ponadto komisja przetargowa stwierdziła, że podsumowujące oceny końcowe i kryteria oceny kształcenia były przedstawione w wersji online i nie mogły zostać poddane ocenie. Jeśli chodzi o element końcowy dotyczący metodologii, oceny są identyczne, z wyjątkiem sformułowanej w odniesieniu do oferty skarżącej uwagi, zgodnie z którą „oferent opisuje szczegółowo metody nauczania”.
- 83 Należy stwierdzić, że chociaż oceny dotyczące podkryteriów 1.1 i 1.2 są związane, to w świetle orzecznictwa przytoczonego w pkt 65 powyżej można przede wszystkim zrozumieć, że oferta grupy CLL posiada kilka cech, omówionych w pkt 76 i 81 powyżej, górujących nad cechami oferty skarżącej. Następnie można dowiedzieć się z nich, że poziom jakościowy oferty skarżącej jest niższy. Wreszcie nie można pominąć okoliczności, że brak w dokumentach, który dotyczy ważnego elementu szkolenia językowego, a mianowicie ćwiczeń, przedstawiono jako słabą stronę oferty skarżącej, skutkującą utratą punktów. Należy zatem oddalić argument skarżącej dotyczący niemożności poznania względnej przewagi zwycięskiej oferty.
- 84 Z tego samego powodu należy oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym Komisja nie wskazała dokładnie części technicznej oferty, która uzasadniałaby „znakomitą” ocenę i która odróżniałaby jedną ofertę od drugiej.
- 85 W tym względzie, zważywszy, że komisja przetargowa wskazała, iż zwycięska oferta jest pod kilkoma względami jakościowo lepsza, należy również oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym brak w dokumentach był jedynym powodem, dla którego Komisja opowiedziała się za ofertą grupy CLL.
- *W przedmiocie obowiązku wyjaśnienia wpływu braku w dokumentach na odjęcie punktów, jaki miałby spoczywać na Komisji*
- 86 Następnie należy zbadać część pierwszą zarzutu czwartego, dotyczącą braku możliwości poznania dokładnej liczby punktów odjętych z powodu braku w dokumentach.

- 87 Należy w tym względzie na wstępie wykluczyć odniesienie do powołanego przez skarżącą orzecznictwa w postaci wyroków z dnia 5 marca 2019 r., *Yellow Window/EIGE* (T-439/17, niepublikowanego, EU:T:2019:136, pkt 73, 74), i z dnia 5 marca 2019 r., *Eurosupport – Fineurop support/EIGE* (T-450/17, niepublikowanego, EU:T:2019:137, pkt 49, 50), zgodnie z którym między komentarzami wskazującymi mocne i słabe strony a liczbami punktów przyznanymi w odniesieniu do tych kryteriów i podkryteriów powinna istnieć korelacja. Te odniesienia do orzecznictwa nie są bowiem istotne, ponieważ wskazane wyroki dotyczą specyficznych okoliczności, odmiennych od okoliczności niniejszej sprawy. Odniesienia te dotyczą w szczególności sytuacji, w której z komentarzy komisji przetargowej nie wynika jasno, czy ten sam brak uzasadniał odjęcie punktów w kontekście określonego kryterium lub podkryterium, za które dokonano tego odjęcia, co oczywiście nie zachodzi w niniejszym przypadku, w którym istnieje związek między brakiem w dokumentach a dokonaną w tym względzie oceną.
- 88 Z tych samych powodów należy również wykluczyć odniesienie do powołanego przez skarżącą orzecznictwa w postaci wyroku z dnia 27 kwietnia 2016 r., *European Dynamics Luxembourg i in./EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248), zgodnie z którym korelację między określonymi negatywnymi komentarzami a odjęciem punktów należy wyjaśnić, w sytuacji gdy instytucja zamawiająca, po pierwsze, wskazała w warunkach zamówienia kryteria i podkryteria udzielenia zamówienia, które zastosuje, oraz elementy lub kwestie, które będą brane pod uwagę, a po drugie, gdy wiąże ona określone oceny ze sposobem, w jaki oferta realizuje te kryteria, podkryteria lub elementy.
- 89 Wspomniany wyrok także nie jest w niniejszym wypadku istotny, ponieważ okoliczności faktyczne, na gruncie których go wydano, różnią się od okoliczności niniejszej sprawy. W niniejszym przypadku instytucja zamawiająca poinformowała skarżącą o wszystkich punktach, które jej przyznano, z podziałem na podkryteria, wraz z konkretnymi komentarzami. Natomiast we wcześniej powołanej sprawie instytucja zamawiająca, po pierwsze, zastosowała wzór matematyczny, przyznając ułamki punktu za każde podkryterium lub podpunkt i formułując w tym względzie konkretne negatywne opinie, a jednocześnie, po drugie, nie podała informacji o liczbie punktów otrzymanych przez stronę skarżącą i przez zwycięskich oferentów z podziałem na podkryteria.
- 90 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, jak słusznie zauważyła Komisja w pkt 56 i 57 dupliki, że w specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie podano wagi poszczególnych elementów składających się na opis każdego podkryterium, ponieważ nie chodzi o „podpodkryteria” mające podlegać odrębnej ocenie, lecz o opis zawartości każdego podkryterium. Wynika z tego ostatecznie, że nie jest konieczne, aby każdemu pozytywnemu lub negatywnemu komentarzowi oceny była przypisana określona waga, natomiast konieczne jest raczej umożliwienie skarżącej zrozumienia powodów, jakimi kierowała się Komisja, przyznając jej ofercie taką, a nie inną liczbę punktów za każde podkryterium, którą to możliwość skarżąca niewątpliwie otrzymała.
- 91 W konsekwencji należy stwierdzić, że komisja przetargowa wskazała względną przewagę zwycięskiej oferty w ramach każdego z podkryteriów oraz że w niniejszym przypadku nie można było wymagać od Komisji, aby przypisała określoną wagę każdemu pozytywnemu lub negatywnemu komentarzowi dotyczącemu pewnych opisowych podpunktów.

– *W przedmiocie podnoszonego braku możliwości przeprowadzenia przez Sąd kontroli oceny*

- 92 Wreszcie należy przeanalizować argument skarżącej dotyczący w istocie zasad wywiedzionych z orzecznictwa przytoczonego w pkt 88 powyżej oraz argument Królestwa Hiszpanii, przedstawiony w pkt 55 powyżej, dotyczący podnoszonego braku możliwości dokonania przez Sąd kontroli w świetle zasady skutecznej ochrony sądowej, o której mowa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
- 93 Po pierwsze, Królestwo Hiszpanii podnosi, że wielokrotne, zamierzone użycie zwrotów, które w jego ocenie są nieprecyzyjne, takich jak „pewne elementy treści” lub „pewne elementy oferty”, oraz, szerzej rzecz ujmując, zbyt lakoniczne uzasadnienie uniemożliwiają jakąkolwiek kontrolę dokonanej przez Komisję oceny.
- 94 W tym względzie, mając na uwadze spoczywający na sądzie Unii obowiązek kontrolowania, czy decyzje instytucji nie są wydawane w sposób arbitralny, nie wystarczy po prostu stwierdzić, jak zasadniczo utrzymuje Komisja w odpowiedzi dotyczącej zarzutu pierwszego, że skarżąca w istocie mogła zrozumieć, iż odrzucenie części jej oferty uniemożliwiło udzielenie jej zamówienia publicznego. Przeciwnie, uzasadnienie powinno być relewantne i spójne, tak aby sąd Unii mógł skontrolować jego zasadność.
- 95 Przede wszystkim należy przypomnieć, że w pkt 83 powyżej stwierdzono, iż oceny nie są identyczne, lecz mimo zwięzłego charakteru wykazują wyraźne i jednoznaczne różnice, które świadczą o względnej przewadze zwycięskiej oferty.
- 96 Następnie istotna różnica między liczbami punktów przyznanymi ofertom technicznym, a mianowicie różnica 12 punktów, również nie przemawia na rzecz szerszego zakresu obowiązku uzasadnienia, jak to wynika z wyroków z dnia 17 września 2015 r., Ricoh Belgium/Rada (T-691/13, niepublikowanego, EU:T:2015:641, pkt 63), i z dnia 14 grudnia 2017 r., European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki/Parlament (T-164/15, niepublikowanego, EU:T:2017:906, pkt 50).
- 97 Wreszcie należy również przypomnieć, że dawny art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego, będący odpowiednikiem obecnego art. 170 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wymaga, aby instytucja zamawiająca powiadomiła odrzuconych oferentów o rzeczywistych powodach odrzucenia ich ofert. Ponadto przedstawione uzasadnienie powinno odzwierciedlać rzeczywisty przebieg procedury oceny. Uzasadnienie, które nie wskazuje rzeczywistej podstawy decyzji o odrzuceniu oferty i nie odzwierciedla dokładnie tego, w jaki sposób była oceniana odrzucona oferta, nie jest przejrzyste i nie spełnia wymogów wynikających z obowiązku uzasadnienia przewidzianego w dawnym art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 września 2008 r., Evropaïki Dynamiki/Trybunał Sprawiedliwości, T-272/06, EU:T:2008:334, pkt 42, 43 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 17 września 2015 r., Ricoh Belgium/Rada, T-691/13, niepublikowany, EU:T:2015:641, pkt 39).
- 98 Skarżąca i Królestwo Hiszpanii nie wykazały w tym względzie, że uzasadnienie nie odzwierciedla rzeczywistego przebiegu procedury oceny. Podobnie należy przypomnieć, że – jak stwierdzono w pkt 83 powyżej – zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie określające jej rzeczywistą podstawę.
- 99 Należy zatem oddalić podniesiony przez skarżącą i przez Królestwo Hiszpanii argument, zgodnie z którym rozpatrywane uzasadnienie uniemożliwia jakąkolwiek kontrolę sądową.

- 100 Po drugie, skarżąca, zwracając uwagę na rozdzielenie każdego podkryterium na podpunkty i części składowe, twierdzi, że Komisja nie mogła przy ocenie ofert przypisać danemu elementowi oferty znacząco różnej relatywnej wagi, jeżeli ta szczególna waga nie została określona w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Skarżąca zauważa, że Komisja w ten sposób naruszyła uzasadnione oczekiwania oferentów, ponieważ szczególna waga danego elementu oferty mogła wpłynąć na ocenę oferty, mimo że nie zostało to określone we wspomnianych dokumentach.
- 101 Przede wszystkim należy z miejsca oddalić argument skarżącej dotyczący rzekomego naruszenia jej uzasadnionych oczekiwań, na poparcie którego nie przedstawia ona żadnego wyjaśnienia ani dowodu.
- 102 Podążając tym samym tokiem rozumowania, jeśli chodzi o to, czy Komisja przypisała danemu elementowi oferty szczególną wagę, nie uprzedzając o tym wcześniej w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, należy ograniczyć się do stwierdzenia, że waga podpunktu nie została określona w rozpatrywanej specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Skarżąca nie może zatem zarzucać naruszenia obowiązku uzasadnienia, które miałyby polegać na tym, że Komisja nie wyjaśniła, jaką wagę przypisała danemu elementowi oferty. Określone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia podpunkty wskazują bowiem jedynie w sposób opisowy aspekty propozycji technicznej, jakie komisja przetargowa wzięła pod uwagę w celu przyznania ogólnej liczby punktów, a nie ich konkretną wagę w ramach podkryterium. Należy zatem oddalić argument dotyczący braku przejrzystości w przyznawaniu punktów na poziomie podpunktów wyszczególnionych w ramach podkryteriów.
- 103 Podobnie, mimo że Komisja pośrednio uznała zasadność tego stanowiska skarżącej, stwierdzając, iż dokumenty były istotne, i dodając, że brak w dokumentach nie miał takiego samego wpływu w przypadku innych podkryteriów, należy przypomnieć, że w myśl orzecznictwa przytoczonego w pkt 64 powyżej nie można wymagać, aby Komisja wyjaśniała, w jaki sposób oceniała każdy element oferty.
- 104 W konsekwencji należy oddalić jako bezzasadne zarzut pierwszy i część pierwszą zarzutu czwartego w zakresie, w jakim dotyczą one naruszenia obowiązku uzasadnienia.

W przedmiocie pozostałej części zarzutu czwartego, dotyczącej oczywistego błędu w ocenie polegającego na nielogicznym, nieproporcjonalnym i nieprzejrzystym charakterze związku między przeprowadzoną oceną a liczbą punktów przyznaną za podkryteria 1.1 i 1.2

- 105 W zakresie, w jakim reszta części pierwszej zarzutu czwartego dotyczy oczywistego błędu w ocenie, skarżąca podnosi, że nie istnieje logiczny związek między oceną a przyznaną liczbą punktów w kontekście sformułowanych przez Komisję w ramach podkryteriów 1.1 i 1.2 opinii, które były w dużej części pozytywne.
- 106 W ramach części drugiej zarzutu czwartego skarżąca podnosi, że wpływ w jej ocenie rzekomego braku w dokumentach na liczbę punktów przyznaną za podkryteria 1.1 i 1.2 jest nieproporcjonalny w stosunku do sformułowań użytych w ocenie.
- 107 Skarżąca twierdzi, po pierwsze, że ocena jej oferty, w świetle użytych sformułowań, jest raczej pozytywna w odniesieniu do każdej z czterech części składowych podkryterium 1.1. Po drugie, podnosi ona, że liczba punktów wynosząca 22 na 30, jeśli chodzi o rozpatrywane podkryterium,

- zaledwie przekracza próg 70 %, czyli minimalny wymóg jakościowy, mimo w bardzo dużej części pozytywnych opinii dotyczących propozycji technicznej, wskazujących na to, że propozycja techniczna wykroczała poza wymogi minimalne.
- 108 Zdaniem skarżącej wydaje się, że uzasadnieniem tej rozbieżności między oceną tego podkryterium a przyznaną liczbą punktów jest wyłącznie brak w dokumentach i częściowy wpływ, jaki mógł on wywrzeć na weryfikację niektórych propozycji technicznych. Jednakże skarżąca wskazuje, że nie może zrozumieć, dlaczego brak w dokumentach ostatecznie obniża wysoką jakość oferty do jakości dostatecznej, skoro ów brak w dokumentach dotyczy wyłącznie przykładowych elementów propozycji technicznej, która w pozostałym zakresie uzyskała pozytywne oceny w odniesieniu do dwóch części składowych podkryterium 1.1.
- 109 Następnie skarżąca przedstawią tę samą analizę, jeśli chodzi o podkryterium 1.2, którego trzy części składowe również oceniono pozytywnie, przy czym brak w dokumentach dotyczył tylko jednej z tych trzech części. Mimo że ten brak w dokumentach technicznie może wpływać na jedną trzecią wagi oraz że opinia co do tej części była w bardzo dużej części pozytywna, oferta uzyskała jednakże 21 punktów na 30, czyli osiągnęła minimalny próg dla co najwyżej dostatecznej propozycji technicznej.
- 110 W ramach części trzeciej zarzutu czwartego skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasadę przejrzystości, ponieważ nie wskazała w dokumentacji przetargowej określonej wagi przypisanej do części kryterium, której dotyczył brak w dokumentach.
- 111 Jak wskazano w pkt 55 powyżej, Królestwo Hiszpanii podziela argumentację skarżącej odnoszącą się do reszty części pierwszej zarzutu czwartego.
- 112 Komisja kwestionuje te argumenty i wnosi o oddalenie zarzutu czwartego.
- 113 W niniejszym przypadku należy na wstępie stwierdzić, że skarżąca przekształciła część pierwszą zarzutu czwartego, dotyczącą pierwotnie naruszenia obowiązku uzasadnienia, w zarzut oczywistego błędu w ocenie. Skarżąca podniosła bowiem w skardze, że nie został wystarczająco uzasadniony logiczny związek między ocenami a przyznaną liczbą punktów. Natomiast w replice podniosła ona, że brak spójności tego związku między oceną a przyznaną liczbą punktów stanowi oczywisty błąd w ocenie. Zostało to zresztą potwierdzone przez skarżącą podczas rozprawy w następstwie zadanego przez Sąd pytania.
- 114 Jeśli chodzi o dopuszczalność tej nowej, podniesionej w replice, argumentacji dotyczącej części pierwszej zarzutu czwartego, należy przeanalizować, czy stanowi ona rozszerzenie zarzutu podniesionego wcześniej, w sposób bezpośredni lub dorozumiany, w skardze wszczynającej postępowanie i czy jest ściśle z nim związana w rozumieniu art. 84 § 1 regulaminu postępowania. Według orzecznictwa nowy argument, aby można było uznać go za rozszerzenie uprzednio przedstawionego zarzutu lub zarzutu szczegółowego, powinien wykazywać dostatecznie ścisły związek z pierwotnie przedstawionymi w skardze zarzutami lub zarzutami szczegółowymi, tak aby można go było uważać za wynik zwykłego rozwinięcia debaty w ramach spornego postępowania (zob. wyrok z dnia 13 lipca 2022 r., *Delifruit/Komisja*, T-629/20, EU:T:2022:448, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 115 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że nowy argument jest ściśle związany z częścią drugą zarzutu czwartego, która dotyczy związku między oceną a przyznaniem punktów, oraz, w szerszym znaczeniu, z zarzutem trzecim, dotyczącym również oczywistego błędu w ocenie. W związku z tym należy uznać go za dopuszczalny.
- 116 Jeśli chodzi o zasadność części pierwszej zarzutu czwartego, należy przypomnieć, że w pkt 83 powyżej stwierdzono, iż Komisja przedstawiła wyjaśnienia dotyczące zarówno względnej przewagi i charakterystyki oferty grupy CLL, jak i braków oferty skarżącej. Wykazano zatem, że brak w dokumentach nie był jedynym brakiem uzasadniającym utratę punktów w ramach oceny oferty skarżącej. W konsekwencji, skoro Komisja wskazała szereg braków oferty skarżącej, nie można uznać, że odjęcie punktów jest oczywiście niespójne ze stwierdzonymi brakami. Należy zatem oddalić część pierwszą zarzutu czwartego w zakresie, w jakim dotyczy ona oczywistego błędu w ocenie.
- 117 Ponadto, co się tyczy części drugiej i trzeciej zarzutu czwartego, należy przypomnieć, że – jak wynika z pkt 90 powyżej – specyfikacja istotnych warunków zamówienia nie przewidywała wyrażonej liczbowo, określonej wagi każdego podpodkryterium lub każdego elementu danego podkryterium.
- 118 Przypisanie określonego znaczenia danemu elementowi oferty i przyznanie punktów za każde podpodkryterium lub każdy element podkryterium należy bowiem do szerokiego zakresu uznania przysługującego Komisji. Sąd nie może zatem kontrolować, jako takiej, wagi przypisanej pewnym elementom w ramach danego podpodkryterium, lecz ogranicza się do kontrolowania, czy dowiedziono istnienie oczywistego błędu w ocenie. W niniejszym przypadku skarżąca nie wykazała takiego błędu, gdyż – jak ustalono w pkt 83 i 90 powyżej – stwierdzony przez Komisję brak w dokumentach dotyczył istotnego elementu szkolenia językowego i mógł zasadnie skutkować odjęciem punktów, przy czym nie wykazano, że wspomniane odliczenie punktów jest oczywiście błędne. Należy zatem stwierdzić, że części druga i trzecia zarzutu czwartego powinny zostać oddalone.
- 119 W związku z tym należy oddalić pozostałą część zarzutu czwartego w całości jako bezzasadną.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie polegającego na odrzuceniu elementów oferty dostępnych poprzez hiperłącze

- 120 W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, ponieważ odrzuciła elementy oferty dostępne poprzez hiperłącze.
- 121 Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że mogła udostępnić elementy oferty na eSubmission poprzez hiperłącze, ponieważ z jednej strony postanowienia rozpatrywanej specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie zawierały w tym względzie wyraźnego zakazu, a z drugiej strony stosowanie hiperłączy pozwala na lepszą wizualizację działania propozycji technicznej i całego jej potencjału.
- 122 Po drugie, zważywszy że zasada nie była jasna i że skarżąca mogła racjonalnie przyjąć, iż dokument udostępniony poprzez zawarte w ofercie hiperłącze będzie uwzględniony, ta ostatnia twierdzi, że Komisja powinna była zażądać od niej uzasadnienia zastosowanej metody, a dodatkowo – gdyby uznała to za użyteczne – przedłożenia dokumentu.

- 123 Skarżąca uważa w tym względzie w pierwszej kolejności, że ryzyko zmiany oferty, które spowodowało, iż Komisja podjęła decyzję, że nie oceni niektórych dokumentów, było hipotetyczne. Zdaniem skarżącej istnieje techniczna możliwość wykazania, że do dokumentów nie wprowadzono żadnej zmiany, ponieważ wszystkie dokumenty zostały zablokowane w dniu ich złożenia. Skarżąca uważa zatem, że Komisja, aby skutecznie skorzystać ze swych uprawnień dyskrecjonalnych, w drodze analogii z zasadami mającymi zastosowanie do ofert nieprecyzyjnych lub niekompletnych, powinna była zweryfikować, czy sporne elementy zostały zmienione, lub zapytać skarżącą o datę umieszczenia na platformie elementu dostępnego poprzez hiperłącze, a nie przyjąć domniemanie złej wiary skarżącej. Skarżąca powołuje się w tym względzie na orzecznictwo, zgodnie z którym instytucja zamawiająca mogłaby żądać przedłożenia dokumentu, którego istnienie przed terminem wyznaczonym na złożenie oferty jest „obiektywnie weryfikowalne”.
- 124 W drugiej kolejności skarżąca zwraca uwagę, że w toku wcześniejszego postępowania o udzielenie zamówienia, dotyczącego organizacji testów językowych (numer referencyjny HR/2020/OP/0004), w którym również uczestniczyła i w którym wytyczne dotyczące składania dokumentów były sformułowane w identyczny sposób, komisja przetargowa odpowiedzialna za ocenę ofert dla Komisji zaakceptowała stosowanie hiperłączy w ofercie skarżącej. Ponieważ decyzję o udzieleniu tego zamówienia doręczono skarżącej przed terminem wyznaczonym na składanie ofert w przetargu, który jest przedmiotem niniejszego sporu, skarżąca uważa, iż mogła zasadnie uznać, że zawarte w ofercie hiperłącze zostanie zaakceptowane przez Komisję. Zatem odmienne podejście zastosowane przy udzielaniu niniejszego zamówienia naruszyło jej uzasadnione oczekiwania i ma charakter arbitralny.
- 125 Poza tym skarżąca twierdzi, że argument Komisji dotyczący zasad składania ofert, mający uzasadnić odrzucenie niektórych elementów jej oferty, podniesiono a posteriori, ponieważ po raz pierwszy powołano się na niego w piśmie z dnia 25 maja 2021 r.
- 126 Wspomniana zasada składania ofert dotycząca stosowania aplikacji eSubmission funkcjonuje bowiem wyłącznie jako mechanizm wykluczania ofert, a nie dokumentów stanowiących część oferty. I tak sporne elementy podlegają wymogom zasady równości, a nie wspomnianemu mechanizmowi wykluczania.
- 127 W celu wykazania, że wytłumaczalny błąd skarżącej został popełniony także przez innych oferentów, skarżąca wnioskuje, aby Sąd nakazał Komisji przedstawienie informacji dotyczących, po pierwsze, zakresu, w jakim pozostali oferenci, którzy złożyli oferty w odniesieniu do części nr 3 i pozostałych części zamówienia, przedłożyli dokumenty przy wykorzystaniu tej samej metody w ramach swoich ofert, a po drugie, sposobu, w jaki Komisja potraktowała to uchybienie w ramach dokonywanych ocen.
- 128 Skarżąca złożyła również do akt sprawy rzuty ekranu wszystkich dokumentów dostępnych poprzez hiperłącze, wraz z ich właściwościami.
- 129 Królestwo Hiszpanii podziela argumenty skarżącej i uzupełnia je o nowe elementy.
- 130 Po pierwsze, Królestwo Hiszpanii przedstawia nowe okoliczności faktyczne na poparcie twierdzenia, że specyfikacja istotnych warunków zamówienia nie zawierała jakiegokolwiek wyrażonego wprost lub w sposób dorozumiany zakazu dotyczącego hiperłączy.

- 131 W tym względzie, w pierwszej kolejności, skoro w innych częściach specyfikacji istotnych warunków zamówienia Komisja przewidziała zastosowanie hiperłączy, między innymi jeśli chodzi o pełnomocnictwo udzielane osobie podpisującej ofertę oraz elementy zawarte w dokumencie oznaczonym kodem ISBN (International Standard Book Number), Królestwo Hiszpanii uważa, że powinna ona była wyraźnie wykluczyć ich stosowanie w ramach składania dokumentów za pomocą aplikacji eSubmission.
- 132 W drugiej kolejności Królestwo Hiszpanii zauważa, że stosowania hiperłącza w dokumencie złożonym poprzez eSubmission nie można utożsamiać z niezłożeniem dokumentu, o czym świadczy między innymi okoliczność, iż Komisja zapoznała się z treścią dokumentów dostępnych poprzez hiperłącza, mimo że uznała je za „niezłożone”.
- 133 W trzeciej kolejności Królestwo Hiszpanii zauważa, że Komisja postępuje w sposób niespójny i zaprzecza własnym działaniom. Przede wszystkim Komisja w sposób nieskrępowany umieściła dziesiątki hiperłączy w dokumentach kontraktowych, lecz jest zaskoczona zastosowaniem przez oferentów tej samej techniki. Następnie wśród celów, do jakich dąży instytucja zamawiająca, znajduje się dostosowywanie metod pracy do ich przeznaczenia w sposób elastyczny i stale polepszany, poprzez wykorzystanie zalet sieci. Wreszcie, w ramach oceny podkryterium 1.3 Komisja niewątpliwie oceniła platformę po skorzystaniu z hiperłącza, mimo że aplikacja eSubmission nie zapewnia hostingu tej platformy służącej do nauczania online.
- 134 Po drugie, Królestwo Hiszpanii podnosi, że Komisja naruszyła prawo do bycia wysłuchanym zapisane w art. 41 ust. 2 lit. a) karty, ponieważ nie wezwwała skarżącej do wykazania, iż ta nie zmieniła swojej oferty, i po prostu odrzuciła rozpatrywane dokumenty.
- 135 Komisja kwestionuje zarówno argumenty skarżącej, jak i argumenty Królestwa Hiszpanii, i wnosi o oddalenie zarzutu trzeciego.
- 136 Należy w tym względzie zauważyć, że w ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi zasadniczo, iż mogła złożyć niektóre dokumenty stanowiące część oferty, używając hiperłączy, oraz że Komisja powinna była te dokumenty uwzględnić.
- 137 W pierwszej kolejności należy ustalić, czy zgodnie ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia skarżąca mogła złożyć niektóre części oferty, używając hiperłączy odsyłających do dokumentu dostępnego na kontrolowanej przez oferenta stronie internetowej.
- 138 Na s. 79 specyfikacji istotnych warunków zamówienia wskazano, że „[o]ferty należy składać za pośrednictwem aplikacji eSubmission, według instrukcji zawartych w zaproszeniu do składania ofert i w praktycznym przewodniku dotyczącym systemu eSubmission”. Wskazano tam również, że oferta techniczna „powinna zawierać wszelkie niezbędne informacje” do celów oceny zgodności ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia oraz z kryteriami udzielenia zamówienia.
- 139 Użycie przez instytucję zamawiającą czasownika „składać” oraz zwrotu „za pośrednictwem aplikacji” oznacza, zarówno z punktu widzenia językowego, jak i kontekstualnego, że „ofertę” należy umieścić bezpośrednio na platformie eSubmission oraz że częścią wspomnianej oferty są wyłącznie dokumenty, które poddano temu procesowi. Wynika z tego, że hiperłącza takie jak te zawarte w ofercie skarżącej nie są dozwolone, ponieważ nie spełniają powyższego wymogu wynikającego ze specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Nie można zatem zarzucać Komisji, że nie uwzględniła dokumentów otrzymanych za pośrednictwem tych hiperłączy.

- 140 Należy uściślić, że to podejście jest zgodne z celem aplikacji eSubmission, jakim jest ułatwienie składania ofert za pośrednictwem bezpiecznej aplikacji.
- 141 Podobnie składanie ofert poprzez tę bezpieczną aplikację pozwala zapewnić przestrzeganie zasady równego traktowania oferentów przewidzianej w art. 160 ust. 1 rozporządzenia finansowego, ponieważ daje gwarancję, że instytucja zamawiająca zachowa kontrolę nad składanymi jej dokumentami. Składanie ofert w ten sposób zapobiega również ryzyku zmiany dokumentów, istniejącemu w przypadku, gdyby były one dostępne wyłącznie poprzez hiperłącza, a więc nie byłyby umieszczone bezpośrednio w aplikacji eSubmission.
- 142 W tym kontekście należy zauważyć, że rozsądnie poinformowany i wykazujący zwykłą staranność oferent jest w stanie dowiedzieć się, iż ma obowiązek złożenia swej oferty w wyznaczonym terminie oraz że po jego upływie oferta nie może już być zmieniana. W konsekwencji taki oferent nie może wnioskować na podstawie rozpatrywanej specyfikacji istotnych warunków zamówienia, że dozwolone jest umieszczenie w ofercie hiperłączy odsyłających do dokumentu dostępnego na kontrolowanej przez niego stronie internetowej. Taki sposób procedowania nie jest bowiem dopuszczony przez specyfikację istotnych warunków zamówienia, a co więcej, nie gwarantuje, że rozpatrywanych dokumentów nie będzie można zmienić po upływie terminu składania ofert.
- 143 Ponadto, skoro umieszczenie hiperłączy w ofercie skarżącej nie było dozwolone, Komisja nie miała obowiązku sprawdzania, czy rozpatrywane dokumenty zostały zmienione, ani nie musiała ich akceptować.
- 144 Zresztą w każdym wypadku należy zauważyć, że dokumenty te znajdowały się na stronie internetowej kontrolowanej przez oferenta oraz że poprzez przedstawione dowody skarżąca zmierza do wykazania okoliczności, iż rozpatrywane dokumenty nie zostały zmienione, a nie okoliczności, że nie mogły zostać zmienione. W szczególności ani oświadczenia czy zrzuty ekranu dotyczące właściwości dokumentów przedłożonych przez skarżącą, ani możliwość uwzględnienia zaświadczenia powołanego przez Królestwo Hiszpanii w jego pismach nie pozwalają na wykazanie, że rozpatrywane dokumenty znajdowały się pod kontrolą Komisji, a zatem nie mogły być zmienione. To samo odnosi się do prezentacji przedstawionej podczas rozprawy przez kierownika działu informatycznego skarżącej, w trakcie której podkreślił on również, że dokumenty te mogły być zmieniane, lecz że każda zmiana pozostawiłaby ślad w systemie informatycznym.
- 145 Ponadto, jeśli chodzi o argument Królestwa Hiszpanii przedstawiony w pkt 133 powyżej, zgodnie z którym Komisja postępuje w sposób niespójny i zaprzecza własnym działaniom, należy zauważyć, że – mając na względzie okoliczność, iż skarżąca uzyskała maksymalną liczbę punktów za podkryterium 1.3 – ten błąd, jakiego miała się dopuścić Komisja, nie może mieć w tym przypadku żadnego znaczenia. Co więcej, należy stwierdzić, że skarżąca nie zakwestionowała tego podkryterium. Należy zatem oddalić ten argument.
- 146 W drugiej kolejności wniosek sformułowany w pkt 143 powyżej nie może być podważony przez skarżącą przy pomocy argumentu, zgodnie z którym chodzi o dokument „obiektywnie weryfikowalny”, w związku z czym Komisja powinna była wezwać ją do ponownego złożenia dokumentów dostępnych poprzez hiperłącza.
- 147 Należy w tym względzie zauważyć, że wspomniany przez skarżącą wyrok z dnia 10 października 2013 r., *Manova* (C-336/12, EU:C:2013:647), odnosi się do możliwości skorygowania lub uzupełnienia oferty w celu wprowadzenia zwykłego wyjaśnienia lub sprostowania oczywistej

omyłki. W niniejszym przypadku nie chodzi o wyjaśnienie lub sprostowanie dokumentu, lecz o ponowne złożenie dokumentów, które zresztą mogły być w międzyczasie zmienione. Z orzecznictwa wynika w szczególności, że nie można ogólnie umożliwić oferentowi dostarczenia dokumentów, których przedstawienie było wymagane w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a których nie przedstawiono w terminie składania ofert (wyrok z dnia 11 maja 2017 r., Archus i Gama, C-131/16, EU:C:2017:358, pkt 36). W świetle tego orzecznictwa Komisja nie miała zatem obowiązku wzywania skarżącej do ponownego przedstawienia dokumentów udostępnionych poprzez hiperłącza.

- 148 W trzeciej kolejności należy przeanalizować argumenty skarżącej dotyczące naruszenia jej uzasadnionych oczekiwań. Przede wszystkim skarżąca nie dowiodła, że istniały spójne zapewnienia ze strony Komisji, z których wynikałoby zezwolenie na stosowanie hiperłączy. W każdym wypadku podmiot gospodarczy nie może powoływać się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdy udzielone zapewnienia nie są zgodne z obowiązującymi przepisami (zob. wyrok z dnia 7 października 2015 r., Accorinti i in./EBC, T-79/13, EU:T:2015:756, pkt 75 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 24 stycznia 2017 r., Nausicaa Anadyomène i Banque d'escompte/EBC, T-749/15, niepublikowany, EU:T:2017:21, pkt 81). W związku z tym należy oddalić argumenty skarżącej dotyczące naruszenia jej uzasadnionych oczekiwań.
- 149 W czwartej kolejności, jeśli chodzi o podnoszone naruszenie prawa do bycia wysłuchanym zapisanego w art. 41 ust. 2 lit. a) karty, które Królestwo Hiszpanii zarzuciło w uwagach interwenienta, należy zauważyć, że karta ma zastosowanie również do postępowań o udzielenie zamówienia (zob. podobnie wyrok z dnia 3 lipca 2014 r., Kamino International Logistics i Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 i C-130/13, EU:C:2014:2041, pkt 28–31). Oferent musi mieć bowiem możliwość przedstawienia w sposób skuteczny swojego stanowiska odnośnie do elementów, na których organ administracji zamierza oprzeć swoją decyzję. Prawo to jest zagwarantowane w chwili składania przez niego oferty, a poza tym ma on też możliwość wnioskowania o wyjaśnienie postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Zatem okoliczność, że po etapie oceny ofert nie przewidziano jakiegokolwiek późniejszego etapu na udzielenie dodatkowych wyjaśnień, nie może stanowić naruszenia art. 41 ust. 2 lit. a) karty. W konsekwencji należy oddalić argument dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
- 150 Ponadto, jak wskazano w pkt 127 powyżej, skarżąca wniosła do Sądu o zarządzenie przeprowadzenia środka dowodowego. Nie należy uwzględniać tego wniosku, ponieważ w myśl art. 92 § 3 regulaminu postępowania nie jest on konieczny do rozstrzygnięcia sporu, co wynika w szczególności z pkt 139–142. Natomiast, jeśli chodzi o wniosek o zarządzenie przeprowadzenia środka dowodowego, z którym wystąpiło Królestwo Hiszpanii, należy zauważyć, że jako interwenient nie jest ono uprawnione do złożenia takiego wniosku, ponieważ zgodnie z art. 88 regulaminu postępowania uprawnienie to przysługuje wyłącznie stronie głównej. Nie należy zatem uwzględniać tego wniosku.
- 151 W związku z powyższym zarzut trzeci należy oddalić w całości jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego

- 152 Poprzez zarzut drugi skarżąca zarzuca Komisji naruszenie art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego, gdyż Komisja nie porównała ofert grupy CLL złożonych odrębnie dla niektórych części z ofertami konkurencyjnymi, biorąc pod uwagę kryteria jakościowe, czyli porównując ich propozycje techniczne. Komisja nie skorzystała zatem skutecznie ze swoich uprawnień dyskrecjonalnych.
- 153 Skarżąca zauważa w tym względzie, że w niniejszym przypadku nie istnieje żadna różnica między oceną cech oferty grupy CLL w zakresie części nr 3 a oceną w zakresie części nr 4 i mimo że pierwsza dotyczy języka hiszpańskiego, a druga – francuskiego, oceny te są dokładnie, co do słowa, takie same w odniesieniu do wszystkich kryteriów. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie przeprowadziła porównania obiektywnych cech lub wartości oferty grupy CLL z obiektywnymi cechami lub wartościami ofert konkurencyjnych, w szczególności oferty skarżącej, w celu wskazania jej cech charakterystycznych i względnej przewagi oraz że Komisja nie wyjaśniła, w czym oferta grupy CLL była lepsza od oferty skarżącej.
- 154 Skarżąca podnosi, że ten obowiązek porównania ofert technicznych złożonych dla danej części zamówienia wynika, po pierwsze, z motywu 90 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65), a po drugie, z art. 4.3 specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zgodnie z którym oferty techniczne należy składać odrębnie dla każdej części zamówienia, a w przypadku złożenia oferty dotyczącej kilku części zamówienia ocena jest dokonywana oddzielnie. Poza tym podejście Komisji polegało właśnie na wyłączeniu ofert z zakresu konkurencji. Wreszcie skarżąca powołuje się na orzecznictwo, zgodnie z którym wymagane jest rzeczywiste porównanie ofert.
- 155 Skarżąca twierdzi, że gdyby obowiązek ten został wykonany, relatywna wartość oferty grupy CLL siłą rzeczy byłaby różna dla każdej z części zamówienia. Zważywszy bowiem, że – w pierwszej kolejności – każda oferta techniczna grupy CLL zostałaby oceniona oddzielnie dla każdej części zamówienia oraz że – w drugiej kolejności – oferta skarżącej dotycząca części nr 3 różniłaby się od ofert złożonych w związku z innymi częściami zamówienia, ocena i punktacja oferty grupy CLL, będące wynikiem zestawienia z innymi ofertami dla każdej części zamówienia, powinny być różne dla poszczególnych jego części. W każdym wypadku ocena powinna różnić się również ze względu na to, że komisja przetargowa dla każdej części zamówienia była inna.
- 156 W tym względzie skarżąca kwestionuje argument, zgodnie z którym Komisja wymagała jednolitej oceny oferty grupy CLL, aby wykluczyć arbitralność swojej decyzji. Skarżąca podnosi w tym względzie, że jest to wypaczenie prac komisji przetargowej, a w konsekwencji – nieprawidłowość.
- 157 W związku z tym skarżąca wnosi do Sądu o nakazanie Komisji przedstawienia, po pierwsze, przyjętej przez komisję przetargową metodologii oceny ofert, a po drugie, wystawionych przez członków komisji przetargowej ocen oferty grupy CLL, dotyczących wszystkich części zamówienia, oraz oferty skarżącej.
- 158 Królestwo Hiszpanii podziela argumentację skarżącej. Ponadto podnosi ono również argumenty dotyczące analizy porównawczej ofert, ale z punktu widzenia metodologii oceny zastosowanej przez Komisję w ramach oceny podkryteriów 1.1, 1.3 i 2.3 oferty skarżącej. W ocenie Królestwa

Hiszpanii wspomniana metodologia różni się, po pierwsze, od tej zastosowanej wobec innych podkryteriów, a po drugie, od tej zastosowanej w ramach oceny tych samych podkryteriów 1.1, 1.2 i 2.3 w przypadku oferty grupy CLL.

- 159 Królestwo Hiszpanii twierdzi w tym względzie, że Komisja dopuściła się naruszenia zasad niedyskryminacji i dobrej administracji. Zdaniem Królestwa Hiszpanii Komisja, po pierwsze, oceniła negatywnie niektóre elementy treści oferty skarżącej, a nie oceniła takich samych elementów w ofercie grupy CLL, a po drugie, oceniła pozytywnie pewne aspekty oferty grupy CLL, nie przedstawiając oceny takich samych aspektów zawartych również w ofercie skarżącej.
- 160 W konsekwencji zgodnie z art. 85 regulaminu postępowania w związku z jego art. 88 § 2 Królestwo Hiszpanii wnosi do Sądu o nakazanie Komisji przedstawienia dowodu w postaci kompletnej oceny podkryteriów 1.1 i 1.2 w dokumencie stanowiącym odpowiednik oceny jakościowej oferty grupy CLL, stanowiącej załącznik A.22 do skargi, aby wykazać, że Komisja oceniła określone narzędzia cyfrowe zaproponowane przez grupę CLL, a nie oceniła narzędzi cyfrowych zaproponowanych przez skarżącą.
- 161 Komisja kwestionuje zarówno argumenty skarżącej, jak i argumenty Królestwa Hiszpanii oraz wnosi o oddalenie zarzutu drugiego.
- 162 Należy w tym względzie zauważyć, że w ramach zarzutu drugiego skarżąca twierdzi zasadniczo, iż Komisja nie wykonała ciążącego na niej obowiązku porównania propozycji technicznej grupy CLL z propozycją techniczną skarżącej, a Królestwo Hiszpanii twierdzi, że Komisja nie zastosowała tej samej metodologii do oceny niektórych podkryteriów oferty skarżącej i oferty grupy CLL.
- 163 W pierwszej kolejności należy zatem ustalić, czy instytucja zamawiająca naruszyła art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego przez to, że – jak się wydaje – przeprowadziła porównanie ofert w oparciu o ich ogólną liczbę punktów, odzwierciedlającą koncept „najlepszej relacji jakości do ceny”.
- 164 Przede wszystkim należy stwierdzić, że z brzmienia art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego wynika, iż instytucja zamawiająca określa najkorzystniejszą ekonomicznie ofertę, porównując między innymi relacje jakości do ceny rozpatrywanych ofert. Porównanie to wymaga zestawienia technicznych cech ofert w świetle kryteriów zawartych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.
- 165 W niniejszym przypadku nic nie upoważnia do twierdzenia, że Komisja nie zastosowała się do wymogu wyłonienia „najkorzystniejszej ekonomicznie” oferty na podstawie obiektywnych kryteriów, które zapewniają przestrzeganie zasad przejrzystości, niedyskryminacji i równego traktowania, w celu zapewnienia obiektywnego porównania relatywnej wartości ofert. Komisja przetargowa dokonała oceny oferty grupy CLL, podobnie jak oceny oferty skarżącej, w świetle technicznych kryteriów udzielenia zamówienia znajdujących się w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.
- 166 Należy w tym względzie podkreślić, że wbrew temu, co twierdzi skarżąca, wskazując na jednolitość ocen części nr 3 i części nr 4, okoliczność, iż w tabelach dotyczących dwóch różnych części (język francuski i język hiszpański) znajdują się identyczne oceny, w żadnym wypadku nie jest dowodem na to, że Komisja nie porównała, w ramach tych dwóch części, obiektywnych cech lub wartości zwycięskiej oferty z obiektywnymi cechami lub wartościami ofert konkurencyjnych. Podobieństwo ocen dokonanych przez komisję przetargową w odniesieniu do tych dwóch części

- można wytłumaczyć tym, że chodzi o części, które dotyczą tego samego rodzaju zamówienia na usługi, oraz tym, że przedmiot świadczeń oferowanych przez grupę CLL dla każdej z części może być identyczny.
- 167 Ponadto w pkt 83 powyżej stwierdzono, że istniały pewne różnice między propozycjami technicznymi konkurujących ofert, tak że ich oceny mogły być różne, jeśli chodzi o możliwość osiągnięcia przez nie najlepszej relacji jakości do ceny.
- 168 Wynika z tego, że Komisji nie można zarzucać, po pierwsze, iż nie skonfrontowała propozycji technicznych, a po drugie, że – porównując oferty – nie zastosowała się do wymogów wynikających z art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego.
- 169 W drugiej kolejności należy przeanalizować argumenty Królestwa Hiszpanii dotyczące podnoszonego odmiennego traktowania skarżącej i grupy CLL przy stosowaniu metodologii oceny ich ofert.
- 170 Pamiętając, że siatka oceny nie musi stanowić wyczerpującego sprawozdania dotyczącego każdego szczegółu oferty technicznej, uwzględnionego przez komisję przetargową, należy przeanalizować, czy Komisja oceniła ofertę grupy CLL i ofertę skarżącej w sposób dyskryminujący.
- 171 Królestwo Hiszpanii zwraca w pierwszej kolejności uwagę, że – jeśli chodzi o ocenę treści ćwiczeń w ramach podkryterium 1.1 – Komisja poddała ocenie nie treść tych ćwiczeń w ofercie grupy CLL, lecz jedynie kolejność tej treści, wskazując, że przeznaczone na ten cel materiały spełniają oczekiwania instytucji zamawiającej. Poza tym, jeśli chodzi o ofertę skarżącej, zdaniem Królestwa Hiszpanii Komisja miała obowiązek dokonania oceny treści ćwiczeń, ale ponieważ stwierdziła ostatecznie, że nie może poddać ocenie ćwiczeń online z powodu ryzyka zmian, wskazała ona jedynie, iż istnieje stosowny opis poszczególnych rodzajów materiałów, nie oceniając, czy spełniają one oczekiwania instytucji zamawiającej.
- 172 Należy w tym względzie stwierdzić, że Komisja, oceniając obie rozpatrywane oferty, przestrzegała zasady równego traktowania i niedyskryminacji. Z jednej strony oceniła ona bowiem materiały dydaktyczne w ofercie grupy CLL, a z drugiej strony nie była w stanie poddać ocenie treści materiałów dydaktycznych w ofercie skarżącej, ponieważ ich zawartość była dostępna wyłącznie poprzez hiperłącze odsyłające do strony internetowej kontrolowanej przez skarżącą, co wiązało się z ryzykiem zmiany oferty. W konsekwencji nie są to dwie porównywalne sytuacje wymagające potraktowania w jednakowy sposób.
- 173 Poza tym Komisja miała nie poddać odrębnej ocenie zawartości materiałów do samodzielnej nauki w ofercie grupy CLL, natomiast w odniesieniu do oferty skarżącej miała ona wskazać, że zawartość materiałów do samodzielnej nauki nie została określona.
- 174 Należy w tym względzie przypomnieć, że – jak wskazano w pkt 165–168 powyżej – oferty techniczne porównano w odniesieniu do specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz że Komisja skonfrontowała propozycje techniczne. W tym kontekście Komisja istotnie stwierdziła, że w ofercie skarżącej występuje brak dotyczący samodzielnej nauki. W tym przypadku należy stwierdzić, że jakość tej oferty oceniono niżej niż jakość oferty grupy CLL, ponieważ w ofercie skarżącej nie wyszczególniono samodzielnej nauki. Wynika z tego, że Komisja nie naruszyła w tym względzie art. 167 ust. 4 rozporządzenia finansowego.

- 175 Ponadto Królestwo Hiszpanii twierdzi, że w ramach podkryterium 1.2 Komisja nie wydała jakiegokolwiek szczegółowej opinii co do treści podsumowujących ocen końcowych i kryteriów ocen kształcenia w ofercie grupy CLL, natomiast w odniesieniu do oferty skarżącej Komisja wydała negatywną opinię z tego powodu, że nie mogła poddać badaniu tych samych aspektów, udostępnionych poprzez hiperłącza.
- 176 Należy w tym względzie przypomnieć, że ponieważ jedna z rozpatrywanych ofert zawierała pewne elementy, których nie było w drugiej z nich, Komisja nie oceniła tych dwóch ofert w sposób dyskryminujący przez to, że z jednej strony wskazała ten brak w ofercie skarżącej, a z drugiej strony nie przedstawiła bardziej szczegółowych komentarzy dotyczących tych samych aspektów w ofercie grupy CLL.
- 177 W drugiej kolejności Królestwo Hiszpanii podnosi, że Komisja w ramach oceny podkryterium 1.2 oceniła metody nauczania w ofercie skarżącej, nie dokonując wprost takiej oceny w przypadku oferty grupy CLL.
- 178 Argumentu tego nie można uwzględnić, ponieważ sprowadza się on w istocie do jeszcze bardziej korzystnego traktowania skarżącej oraz, jeśli chodzi o jej ofertę, stanowi on pozytywny komentarz. Należy zatem stwierdzić, że nie doszło do dyskryminującego traktowania.
- 179 W trzeciej kolejności w ramach oceny podkryterium 1.1 dotyczącego aktywności i materiałów cyfrowych Komisja miała wymienić zaproponowane w ofercie grupy CLL narzędzia cyfrowe i ocenić je, stwierdzając, że materiały dydaktyczne spełniają oczekiwania instytucji zamawiającej. Natomiast w ramach oceny oferty skarżącej miała ona jedynie wskazać, że oferta zawiera listę obejmującą szereg innych narzędzi cyfrowych wspomagających samodzielną naukę, nie wymieniając ani nie oceniając ich.
- 180 Należy w tym względzie zauważyć, że to stwierdzenie Komisji odnoszące się do narzędzi cyfrowych w ofercie skarżącej stanowi w rzeczywistości komentarz pozytywny, równoważny ze stwierdzeniem odnoszącym się do oferty grupy CLL. Nie doszło zatem do dyskryminującego traktowania.
- 181 W czwartej kolejności, jeśli chodzi o organizację treści będącą przedmiotem podkryterium 1.1, Królestwo Hiszpanii podniosło, że Komisja opisała ofertę grupy CLL jako szczegółową i posiadającą bardzo jasną strukturę, natomiast w przypadku oferty skarżącej, która również zawierała taki program szkolenia, ocena jakościowa podkryterium 1.1 nie zawierała żadnej wzmianki ani żadnej oceny wspomnianego programu.
- 182 Należy w tym względzie zauważyć, że – jeśli chodzi o ofertę skarżącą – wbrew temu, co twierdzi Królestwo Hiszpanii, Komisja niewątpliwie wskazała, że skarżąca przedstawiła krótki, lecz jasny opis treści szkoleń, co stanowi mniej pozytywny komentarz niż ten odnoszący się do oferty grupy CLL. W konsekwencji należy stwierdzić, że Komisja niewątpliwie oceniła obydwie oferty.
- 183 W świetle powyższego trzeba stwierdzić, że nie miało miejsca odmienne traktowanie dwu rozpatrywanych ofert, ponieważ wskazane przez Królestwo Hiszpanii odmienności stanowią odzwierciedlenie różnic istniejących między wspomnianymi ofertami.
- 184 Poza tym należy zauważyć, że skarżąca wniosła do Sądu o zarządzenie przeprowadzenia środka dowodowego. Nie należy uwzględniać tego wniosku, ponieważ w myśl art. 92 § 3 regulaminu postępowania nie jest on konieczny do rozstrzygnięcia sporu, co wynika w szczególności

z pkt 168–183 powyżej. Natomiast jeśli chodzi o wniosek o zarządzenie przeprowadzenia środka dowodowego, z którym wystąpiło Królestwo Hiszpanii, należy zauważyć, że jako interwenient nie jest ono uprawnione do złożenia takiego wniosku, ponieważ zgodnie z art. 88 regulaminu postępowania uprawnienie to przysługuje wyłącznie stronie głównej. Nie należy zatem uwzględniać tego wniosku.

185 W konsekwencji zarzut drugi należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu piątego, dotyczącego naruszenia podstawowych zasad prawa zamówień publicznych

186 W ramach zarzutu piątego skarżąca podnosi, że Komisja, udzielając zamówienia na szkolenia językowe w zakresie wszystkich jego części jednemu usługodawcy, a mianowicie grupie CLL, zignorowała cel przepisów dotyczących zamówień publicznych, jakim jest otwarcie zamówień instytucji Unii na jak najszerszą konkurencję oraz udzielenie dostępu do tych zamówień małym i średnim przedsiębiorstwom.

187 Skarżąca przypomina, że z orzecznictwa Sądu i Trybunału wynika, iż instytucja zamawiająca nie może w sztuczny sposób zawęzać konkurencji. Jest to obowiązek prawny wywiedziony z zasad ogólnych prawa, którym instytucja ta podlega.

188 Twierdzi ona następnie, że uprawnienia dyskrejonalne wykorzystano dokładnie po to, aby udzielić zamówienia w zakresie wszystkich jego części grupie CLL.

189 Po pierwsze, skarżąca powiela przedstawiony w ramach zarzutu drugiego argument, zgodnie z którym Komisja nie poddała ofert grupy CLL procesowi porównania z ofertami konkurencyjnymi, obchodząc procedurę udzielania zamówienia publicznego.

190 Po drugie, twierdzi ona, że stosowana przez Komisję nieprawidłowa praktyka polegająca na dokonywaniu jednolitej i prawie równoważnej oceny ofert grupy CLL poprzez przyznanie maksymalnej liczby punktów w odniesieniu do dwóch trzecich kryteriów, świadczy z kolei o nieskorzystaniu z uprawnień dyskrejonalnych, a nawet o neutralizacji kryteriów jakościowych.

191 Poza tym skarżąca podnosi, że stosowana obecnie przez Komisję praktyka polega na unikaniu dzielenia zamówień na części, a gdy są one podzielone – na udzielaniu zamówienia w zakresie wszystkich jego części jednemu wykonawcy. Skarżąca zwraca w szczególności uwagę na zamówienia dotyczące usług organizacji testów językowych, które udzielono jednemu wykonawcy, zamówienia dotyczące usług organizacji testów językowych na odległość, które obejmowały jedną część, oraz zamówienia na usługi wsparcia językowego online w ramach programu Erasmus+, których również nie podzielono na odrębne części dla każdego języka. W świetle tych okoliczności skarżąca twierdzi, że Komisja skłania się obecnie ku temu, aby zaspokajanie jej potrzeb w dziedzinie języków było skoncentrowane w rękach jednego usługodawcy.

192 Królestwo Hiszpanii popiera ten zarzut podniesiony przez skarżącą, uwydatniając jego aspekt proceduralny.

- 193 Uważa ono w szczególności, że zasada dobrej administracji, o której mowa w art. 41 karty, oraz ogólna zasada przejrzystości i obiektywizmu, jeśli chodzi o ocenę ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, wymagają, aby ocena obejmująca ewaluację wartości była dokonywana przed ocenami, które są wynikiem zastosowania wzoru matematycznego, oraz oddzielnie od tych ocen.
- 194 Królestwo Hiszpanii uważa w tym względzie, że wdrożona przez Komisję procedura oceny, która zakłada dokonanie oceny obejmującej ewaluację wartości (dotyczącej oferty technicznej) i oceny automatycznej (dotyczącej oferty ekonomicznej) w sposób łączny, sprawia, przynajmniej na pierwszy rzut oka, że instytucja zamawiająca jest skłonna, nawet nieświadomie, do dostosowania oceny zależnej od ewaluacji wartości w taki sposób, aby nadać jej decydujące znaczenie.
- 195 I tak, wobec braku gwarancji, że ocena oferty technicznej była przeprowadzona przed oceną oferty ekonomicznej i odrębnie od niej, oraz w sytuacji gdy Komisja nie określa szczegółowo wagi każdego elementu poszczególnych podkryteriów, zdaniem Królestwa Hiszpanii można zawsze podejrzewać, że instytucja zamawiająca nawet mimowolnie opowiedziała się za najdroższą ofertą, chociażby z powodu rozpowszechnionego przekonania, zgodnie z którym ceny lepszych jakościowo produktów są zazwyczaj wyższe.
- 196 Z kolei Komisja kwestionuje argumenty skarżącej i Królestwa Hiszpanii oraz wnosi o oddalenie zarzutu piątego.
- 197 Należy w tym względzie zauważyć, że w ramach zarzutu piątego skarżąca podnosi zasadniczo, iż Komisja dopuściła się nadużycia, wprowadzając w życie praktykę, która sprawiła, że instytucja ta, udzielając zamówienia na szkolenia językowe w zakresie wszystkich jego części jednemu usługodawcy, to jest grupie CLL, zignorowała cel przepisów dotyczących zamówień publicznych, jakim jest otwarcie zamówień instytucji Unii na jak najszerszą konkurencję.
- 198 Należy w tym względzie przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem dany akt jest dotknięty wadą nadużycia władzy, jeżeli z obiektywnych, właściwych dla danej sprawy i spójnych przesłanek wynika, że został on przyjęty wyłącznie lub przede wszystkim w celu innym niż wskazany przez daną instytucję albo w celu obejścia procedury przewidzianej w traktacie dla okoliczności danej sprawy (zob. podobnie wyroki: z dnia 15 maja 2008 r., Hiszpania/Rada, C-442/04, EU:C:2008:276, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 8 lipca 1999 r., Vlaamse Televisie Maatschappij/Komisja, T-266/97, EU:T:1999:144, pkt 131; z dnia 13 stycznia 2004 r., Thermenhotel Stoiser Franz i in./Komisja, T-158/99, EU:T:2004:2, pkt 164).
- 199 W niniejszym przypadku tak nie jest.
- 200 Po pierwsze, jeśli chodzi o cel postępowania o udzielenie zamówienia, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 160 ust. 2 rozporządzenia finansowego do wszystkich zamówień stosuje się w jak najszerszym zakresie tryb konkurencyjny.
- 201 Podobnie zasada równego traktowania oferentów, mająca na celu wspieranie rozwoju zdrowej i skutecznej konkurencji między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, wymaga, by wszyscy oferenci mieli takie same szanse przy formułowaniu treści swych ofert, z czego wynika wymóg, by oferty wszystkich konkurentów poddane były tym samym warunkom (wyrok z dnia 29 kwietnia 2004 r., Komisja/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, pkt 110).

- 202 W świetle tych rozważań nic nie stoi na przeszkodzie, aby instytucja zamawiająca udzieliła zamówienia publicznego w zakresie wszystkich jego części temu samemu oferentowi, pod warunkiem że jego oferty były ekonomicznie najkorzystniejsze w stosunku do ofert złożonych przez wszystkich pozostałych oferentów oraz że przestrzegana była zasada równego traktowania oferentów, tak aby zapewnić zdrową i skuteczną konkurencję między uczestnikami postępowania o udzielenie tego zamówienia.
- 203 Należy zatem stwierdzić, że skarżąca nie przedstawiła żadnego dowodu mogącego uzasadnić jej argumentację, zgodnie z którą nie osiągnięto celu rozpatrywanego postępowania o udzielenie zamówienia.
- 204 Po drugie, z akt sprawy w żadnym wypadku nie wynika, że Komisja zmierzała do innego celu niż ocena obydwu ofert, zgodnie z przyznanymi jej w tym celu uprawnieniami. Skarżąca nie przedstawiła również żadnego konkretnego dowodu na jakiegokolwiek faworyzowanie ze strony Komisji.
- 205 Po trzecie, należy również oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym kryteria jakościowe zostały „zneutralizowane”. Nie można domniemywać złej wiary co do oceny oferty po stronie instytucji zamawiającej, w sytuacji gdy nie przedstawiono w tym względzie żadnego dowodu.
- 206 Po czwarte, co się tyczy przedstawionych przez skarżącą wniosków wyciągniętych z innych postępowań przetargowych, jest oczywiste, że nie są one istotne w ramach niniejszego sporu, ponieważ każde postępowanie ma swoją własną specyfikę.
- 207 W ramach tego zarzutu Królestwo Hiszpanii twierdzi, że zasada dobrej administracji, o której mowa w art. 41 karty, wymaga, aby ocena jakości oferty technicznej była dokonywana przed oceną cen, ponieważ w przeciwnym wypadku zawsze mogłoby istnieć podejrzenie, że instytucja zamawiająca przyzna pierwszeństwo najdroższej ofercie.
- 208 W tym względzie należy stwierdzić w pierwszej kolejności, że Królestwo Hiszpanii nie przedstawiło żadnego dowodu ani poszlaki pozwalających na wykazanie, że Komisja poddała ocenie najpierw ceny, a następnie jakość ofert, aby ostatecznie przyznać pierwszeństwo ofercie grupy CLL. W drugiej kolejności obowiązek poddania ocenie jakości oferty technicznej przed oceną cen nie wynika ani z przepisów rozporządzenia finansowego, ani z orzecznictwa. W trzeciej kolejności Królestwo Hiszpanii nie przedstawiło żadnego istotnego dowodu, który wykazywałby, że ocena ofert bez podziału na dwa etapy doprowadziła do naruszenia zasady równego traktowania oferentów.
- 209 Należy również oddalić argument dotyczący naruszenia art. 41 karty. Trzeba w tym względzie przypomnieć, że wymóg bezstronności w rozumieniu tego postanowienia obejmuje dwa aspekty. Chodzi, po pierwsze, o subiektywną bezstronność członków danego organu polegającą na tym, że żaden z członków tego organu nie może okazywać stronniczości lub osobistych uprzedzeń, przy czym istnieje domniemanie tej bezstronności, o ile nie zostanie przedstawiony dowód przeciwny, a po drugie, o bezstronność obiektywną polegającą na tym, że po stronie owego organu muszą istnieć dostateczne gwarancje, by wykluczyć w tym względzie wszelkie uzasadnione wątpliwości (zob. analogicznie wyroki: z dnia 1 lipca 2008 r., Chronopost i La Poste/UFEX i in., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, pkt 54; z dnia 11 lipca 2013 r., Ziegler/Komisja, C-439/11 P, EU:C:2013:513, pkt 155). W niniejszym przypadku trzeba stwierdzić, że Królestwo Hiszpanii, po pierwsze, nie postawiło zarzutu subiektywnej stronniczości członków komisji przetargowej, a po drugie, nie wykazało, że brak obowiązku dokonania oceny jakości oferty

technicznej przed oceną ceny, którego to obowiązku prawodawca Unii zresztą nie przewidział, doprowadził w niniejszej sprawie w szczególności do naruszenia zasady równego traktowania. W związku z tym należy stwierdzić, że Królestwo Hiszpanii nie zdołało wykazać istnienia uzasadnionej wątpliwości w tym względzie.

210 W konsekwencji zarzut piąty należy również oddalić jako bezzasadny.

211 Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, skargę należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

212 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniami Komisji obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

213 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania państwa członkowskie interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty. W związku z tym Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje oddalona.**
- 2) Instituto Cervantes pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.**
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.**

Podpisy